



แผนการดำเนินงาน ความปลอดภัยสถานศึกษา

ตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษาของ สพฐ.

โรงเรียนหนองไผ่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

คำนำ

แผนการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา ตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษาของ สพฐ. เล่มนี้ โรงเรียนหนองไผ่จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยสถานศึกษา โดยมีเป้าหมายให้นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการปกป้องคุ้มครอง ดูแลช่วยเหลือ เยียวยา มีความมั่นคงและปลอดภัย ซึ่งเป็นไปตามนโยบายความปลอดภัยของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยในแผนการดำเนินงานเล่มนี้ประกอบด้วย ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของความปลอดภัยสถานศึกษา องค์ความรู้ด้านความปลอดภัย การเสริมสร้างความปลอดภัย การติดต่อสื่อสาร และการกำกับ ติดตามและประเมินผลสถานศึกษาปลอดภัย

โรงเรียนหนองไผ่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษาเล่มนี้จะอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณคณะทำงานทุกท่านที่ได้ร่วมกันจัดทำแผนการดำเนินงานเล่มนี้จนสำเร็จลุล่วง

โรงเรียนหนองไผ่
พฤษภาคม ๒๕๖๘

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	๗
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๔
๑. ความสำคัญในการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา	๔
๒. วัตถุประสงค์	๕
๓. เป้าหมาย	๕
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จ	๕
ส่วนที่ ๒ องค์ความรู้ด้านความปลอดภัย	๖
๑. นโยบายด้านความปลอดภัย	๖
๒. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๘
ส่วนที่ ๓ การเสริมสร้างความปลอดภัยสถานศึกษา	๑๓
๑. ขอบข่ายความปลอดภัยสถานศึกษา	๑๓
๒. มาตรการความปลอดภัยสถานศึกษา	๑๓
๓. โครงสร้างการบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา	๑๕
๔. ขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา	๑๖
๕. มาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School)	
ส่วนที่ ๔ การติดต่อสื่อสาร	๔๗
๑. ช่องทางการติดต่อสื่อสาร	๔๗
๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๔๙
ส่วนที่ ๕ การกำกับ ติดตามและประเมินผล	๕๐
ภาคผนวก	๕๑
- ประกาศคณะกรรมการความปลอดภัยโรงเรียน	
- คำสั่งเจ้าหน้าที่ดูแลระบบ MOE Safety School โรงเรียน	
- แบบมอบหมายงานเจ้าหน้าที่ดูแลระบบ MOE Safety Center โรงเรียน	
- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖	
- ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘	
- ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒	
- ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘	
- กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘	
- กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒	
- ระเบียบโรงเรียนหนองไผ่ ว่าด้วยการปกครองนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๓ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๓)	
- ระเบียบโรงเรียนหนองไผ่ ว่าด้วยการปกครองนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๓ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๓)	

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑. ความสำคัญในการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีวัตถุประสงค์หลักในการเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตของคนทุกช่วงวัย จากภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ และภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) จึงได้ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของโลกยุคศตวรรษที่ ๒๑ เป็นพลวัตที่ก่อให้เกิดความท้าทายในด้านการเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ การติดต่อกับต่างประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทักษะคน ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์เป็นผลให้เกิดการเร่งแก้ไขปัญหา ทั้งยังเกิดภัยคุกคามต่อความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและประเทศชาติมีความซับซ้อนและรุนแรงมากขึ้น ซึ่งภัยในแต่ละด้านล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศกอบกู้กับนโยบาย Quick Win ๗ วาระเร่งด่วน ข้อที่ ๑ ความปลอดภัยของผู้เรียน กระทรวงศึกษาธิการมองเห็นภัยที่เกิดแก่นักเรียนครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เกิดขึ้นซ้ำและส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจในหลายปีที่ผ่านมา เช่น ภัยจากการคุกคามทางเพศ ภัยจากการกลั่นแกล้งรังแก (Bully) รวมถึงภัยที่เกิดจากโรคอุบัติใหม่ ได้แก่ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) เป็นผลให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และสวัสดิภาพชีวิตของนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา

นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งมั่นในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็น “การศึกษาขั้นพื้นฐานวิถีใหม่ วิถีคุณภาพ” มุ่งเน้นความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นพัฒนาระบบและกลไกในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา จากภัยพิบัติและภัยคุกคามทุกรูปแบบ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี สามารถปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำส่งเสริมความปลอดภัย สร้างความมั่นใจให้สังคม เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้การป้องกัน ดูแล ช่วยเหลือหรือเยียวยา และแก้ไขปัญหาที่มีความเป็นเอกภาพ มีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นระบบ สามารถแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างยั่งยืนด้วยการบริหารจัดการตามมาตรการ ๓ ป ได้แก่ ป้องกัน ปกป้อง และปราบปราม ให้เกิดความปลอดภัยให้มากที่สุด และไม่ให้เกิดเหตุการณ์ซ้ำอีก เพื่อสร้างความมั่นใจ และความเชื่อมั่นให้แก่ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป ในการที่จะได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ และเกิดความปลอดภัยอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้แนวทางการปฏิบัติสอดคล้องและเป็นระบบ โรงเรียนหนองไผ่ จึงได้จัดทำแผนการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษาขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความปลอดภัยแก่นักเรียนเป็นสำคัญ เพราะความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพและการเรียนรู้ของผู้เรียน

๒. วัตถุประสงค์

- ๒.๑ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา
- ๒.๒ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา
- ๒.๓ เพื่อดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ
- ๒.๔ เพื่อรายงานการดำเนินการด้านความปลอดภัยต่อหน่วยงานต้นสังกัด

๓. เป้าหมาย

- ๓.๑ สถานศึกษามีแผนความปลอดภัยตามบริบทของสถานศึกษา
- ๓.๒ สถานศึกษามีการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการเสริมสร้างความปลอดภัยสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๓.๓ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับความคุ้มครองดูแลให้มีความปลอดภัย
- ๓.๔ สถานศึกษากับ หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยสถานศึกษา

๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- ๔.๑ โรงเรียนหนองไผ่มีแผนความปลอดภัยตามบริบทของสถานศึกษา
- ๔.๒ ร้อยละ ๘๐ ของกลุ่มงานมีการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการเสริมสร้างความปลอดภัยสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๔.๓ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนได้รับความคุ้มครองดูแลให้ปลอดภัย
- ๔.๔ ร้อยละความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยสถานศึกษา

ส่วนที่ ๒

องค์ความรู้ด้านความปลอดภัย

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ในฐานะที่เป็นกระบวนการหนึ่งที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการและทิศทางของประเทศ การศึกษา จึงหมายถึงการพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม การสร้างความปลอดภัยให้แก่นักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพ การเรียนรู้ของนักเรียน การพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ขึ้นอยู่กับความสุขและ การมีชีวิตที่ปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สามารถป้องกันหรือได้รับการป้องกันตนเองจากปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ มีความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก และเจตคติที่ดี และมีทักษะในการป้องกันภัย สามารถหรือได้รับการแก้ไขปัญหา ช่วยเหลือ เยียวยา ฟ้นฟู และดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย ดังนั้น จึงเป็นภารกิจสำคัญที่กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะต้องมีความนโยบายสถานศึกษาปลอดภัยให้เกิดขึ้น

๑. นโยบายด้านความปลอดภัย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ได้กำหนดแนวทาง การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติเพื่อให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุด และนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน มีรายละเอียดดังนี้

๑. บูรณาการการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเข้าสู่กระบวนการวางแผน ทั้งระดับชาติ ระดับชุมชนท้องถิ่นและสาขาการผลิตต่าง ๆ พัฒน่องค์ความรู้ สนับสนุนการประเมินและจัดทำแผนที่ความเสี่ยงจากภัยพิบัติในพื้นที่และภาคการผลิตที่มีลำดับความสำคัญสูง

๒. เสริมสร้างขีดความสามารถในการเตรียมความพร้อมและการรับมือภัยพิบัติ สนับสนุนการจัดทำแผนรับมือภัยพิบัติในระดับพื้นที่ ส่งเสริมแนวทางการจัดการภัยพิบัติโดยมีชุมชนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมภาคเอกชนในการจัดทำแผนบริหารความต่อเนื่องของธุรกิจ สร้างจิตสำนึกความปลอดภัยสาธารณะ ส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนและชุมชนท้องถิ่นในการร่วมกันดำเนินการป้องกันและลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ

๓. พัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉิน พัฒนาระบบการเตือนภัยให้มีความแม่นยำ น่าเชื่อถือ และมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมกลไกการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและสามารถเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศได้ พัฒนากลไกบูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วนเพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉิน

๔. พัฒนาระบบการฟื้นฟูบูรณะหลังการเกิดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประสบภัยได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ยกย่องมาตรฐานการตรวจสอบความปลอดภัยภายหลังการเกิดภัยพิบัติ และปรับปรุงมาตรฐานความปลอดภัยของสิ่งก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงพัฒนามาตรฐานความปลอดภัยของโครงสร้าง

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ ๖ ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) เพื่อให้แผนการศึกษาแห่งชาติบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมาย วิสัยทัศน์ และแนวคิดการจัดการการศึกษา โดยได้กำหนดใน ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ ปัจจุบันภัยคุกคามต่อความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและประเทศชาติมีความซับซ้อนและรุนแรงมากขึ้น อาทิ ความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น ความมั่นคงของชาติจึงมิได้ครอบคลุมเฉพาะมิติด้านการทหารหรืออำนาจอธิปไตยเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมมิติต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม วิถีชีวิต วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งในแต่ละมิติล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ

การป้องกันภัยคุกคามเหล่านี้จะต้องพิจารณาในมิติที่มีความเชื่อมโยงกัน และการดำเนินการเพื่อวางรากฐานและกลไกการสร้างความมั่นคงเพื่อป้องกันและป้องปรามภัยเหล่านี้จะต้องเริ่มที่กระบวนการจัดการศึกษาของประเทศ การดูแลและป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ ไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรม ความรุนแรงในสังคมในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยและความมั่นคงในชีวิต ลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามต่าง ๆ

ดังนั้น การจัดการศึกษาที่ครอบคลุมประเด็นหลักสำคัญที่มีผลด้านความมั่นคงแก่คนในชาติจะส่งผลให้ทุกคนมีจิตสำนึกความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความคิด ทักษะคิด ความเชื่อค่านิยม และพฤติกรรมที่เหมาะสมรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลกศตวรรษที่ ๒๑ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสันติและสงบสุข อันจะส่งผลให้สังคมและประเทศเกิดความมั่นคงธำรงรักษาอธิปไตย และผ่านพ้นจากภัยคุกคามต่าง ๆ ได้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน (Comprehensive School Safety Framework : CSSF) ได้ปรากฏอยู่ในกรอบการดำเนินงานระดับโลก ทั้งที่เป็นกรอบความคิดริเริ่ม และข้อตกลงหลายฉบับ CSSF ตั้งอยู่ใจกลางของกรอบการดำเนินงานที่ทับซ้อนกันหลายด้าน ได้แก่ เป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities: CRPD) การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Disaster Risk Reduction : DRR) และSendai Framework for DRR โดยมีหลักการสำคัญ คือ การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็ก ซึ่งช่วยให้ประชาคมโลกเกิดความชัดเจนถึงภัยคุกคามจากภัยธรรมชาติความขัดแย้งความรุนแรงและการพลัดถิ่น

ความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียนหนองไผ่ เป้าหมายของความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียนหนองไผ่



เพื่อคุ้มครองนักเรียนและบุคลากรด้านการศึกษา
จากการเสียชีวิต การบาดเจ็บ และอันตรายในโรงเรียน



เพื่อให้โรงเรียนวางแผนจัดการศึกษา
ต่อเนื่องแม้ในระหว่างที่เกิดภัยพิบัติ



เพื่อปกป้องการลงทุนในภาคการศึกษา



เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการลดความเสี่ยง
และการฟื้นตัวของภาคการศึกษา

สามเสาหลักของความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน

ความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน ซึ่งอยู่ภายใต้นโยบายและการปฏิบัติด้านการศึกษา มีความสอดคล้องกับการบริหารจัดการภัยพิบัติ ในระดับสากล ระดับประเทศ ภูมิภาค จังหวัด และระดับพื้นที่ รวมทั้งในโรงเรียน

กรอบแนวคิดความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน ประกอบด้วยสามเสาหลัก (Three Pillars) ได้แก่

๑. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย (Safer Learning Facilities)
๒. ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา (School Disaster Management)
๓. ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ (Risk Reduction and Resilience Education)

รากฐานของการวางแผนสำหรับความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียนคือการจัดการประเมินความเสี่ยงแบบภัยหลายชนิด การวางแผนนี้ควรเป็นส่วนหนึ่งของระบบข้อมูลการจัดการการศึกษาในระดับประเทศ ระดับภูมิภาคและในระดับพื้นที่ ข้อมูลเรื่องความเสี่ยงจากภัยพิบัติเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์นโยบายของภาคการศึกษาและการจัดการในภาพรวมซึ่งจะให้ข้อมูลเชิงประจักษ์และหลักฐานที่สำคัญสำหรับการวางแผนและ การดำเนินงานความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียนและความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓ และกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓ ผลสัมฤทธิ์ของการบูรณาการความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียนเข้าไปในกรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนและนโยบายและการลดความเสี่ยงภัยพิบัติเรื่องการลดความเสี่ยง ได้แก่

- ๑) ปรับปรุงการเข้าถึงการศึกษาของเด็กอย่างเท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ และปลอดภัย
- ๒) พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบัน กลไกและเครือข่ายประสานงาน รวมทั้งศักยภาพระดับประเทศ ในการสร้างความสามารถในการรู้รับปรับตัวและฟื้นคืนกลับ (Resilience) จากภัยและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ภาคการศึกษาทั้งในระดับนานาชาติ ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น
- ๓) บูรณาการแนวทางการลดความเสี่ยงเข้าไปในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเตรียมพร้อมรับภัยฉุกเฉิน การตอบสนองและการฟื้นฟูจากภัยพิบัติในภาคการศึกษา
- ๔) ติดตามและประเมินผลความก้าวหน้าของการดำเนินงานด้านการลดความเสี่ยงภัยพิบัติและความขัดแย้ง
- ๕) เพิ่มจำนวนและความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลหลักฐานที่เกี่ยวกับภัย เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับภัยหลายชนิด (multi-hazard early warning system) และข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงภัยพิบัติ

๒. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

สาระสำคัญ

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๙๕ ก วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ สาระสำคัญของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ เกี่ยวกับเรื่องสิทธิเสรีภาพของเด็กและเยาวชนที่ต้องได้รับความคุ้มครองจากรัฐโดยไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ พ.ร.บ. ฉบับนี้มีทั้งหมด ๙ หมวด ๘๘ มาตราด้วยกันแยกเป็น มาตรา ๑-๖ อธิบายความหมายเกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้

หมวด ๑ ที่ว่าด้วยเรื่อง คณะกรรมการคุ้มครองเด็ก (มาตรา ๗-๒๑)

หมวด ๒ ที่ว่าด้วยเรื่อง การปฏิบัติต่อเด็ก (มาตรา ๒๒-๓๑)

หมวด ๓ ที่ว่าด้วยเรื่อง การสงเคราะห์เด็ก (มาตรา ๓๒-๓๙)

แผนเผชิญเหตุ ตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา สพฐ. ปี ๒๕๖๘

โรงเรียนหนองไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

- หมวด ๔ ที่ว่าด้วยเรื่อง การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก (มาตรา ๔๐-๔๗)
 หมวด ๕ ที่ว่าด้วยเรื่อง ผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก (มาตรา ๔๘-๕๐)
 หมวด ๖ ที่ว่าด้วยเรื่อง สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานพัฒนาและฟื้นฟู (มาตรา ๕๑-๖๒)
 หมวด ๗ ที่ว่าด้วยเรื่อง การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา (มาตรา ๖๓-๖๗)
 หมวด ๘ ที่ว่าด้วยเรื่อง กองทุนคุ้มครองเด็ก (มาตรา ๖๘-๗๗)
 หมวด ๙ ที่ว่าด้วยเรื่อง ออกกำหนดโทษ (มาตรา ๗๘-๘๖)
 บทเฉพาะกาล (มาตรา ๘๗-๘๘)

ระเบียบ กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดต่อเสรีภาพ

พรากผู้เยาว์

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๗ บัญญัติว่า ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควรพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ ปี ถึง ๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๖,๐๐๐ บาท ถึง ๓๐,๐๐๐ บาท ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๘ บัญญัติว่า ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปีถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๔,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท ความผิดฐานพรากเด็กหรือพรากผู้เยาว์ เป็นการพาเด็กหรือผู้เยาว์ไป หรือแยกเด็กหรือผู้เยาว์ออกจากความปกครองดูแลของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กหรือผู้เยาว์ หากการพรากเด็กหรือผู้เยาว์ไปเพื่อการอนาจาร เช่น พาไปกอดจูบ ลูบคลำ ผู้นั้นจะต้องได้รับโทษหนักยิ่งขึ้น โดยเฉพาะหากมีการร่วมประเวณีหรือมีเพศสัมพันธ์ผู้นั้นจะต้องถูกดำเนินคดีข้อหาข่มขืนกระทำชำเราอีกขอหาหนึ่ง มีโทษหนักมาก แม้ผู้เยาว์นั้นจะยินยอมไปด้วย ผู้ที่พรากก็จะต้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๙ ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๔,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท เช่น

“แดงพบเด็กหญิงเขียว จึงชวนไปเที่ยวค้างคืนที่พัทยาโดยไม่ได้อุญาตจากบิดามารดาของเด็กหญิงเขียว แม้แดงจะได้ล่วงเกินเด็กหญิงเขียวก็ตาม ถือว่ามีความผิดฐานพรากเด็กไปเสียจากบิดามารดาโดยปราศจากเหตุอันสมควร หากแดงล่วงเกินทางเพศเด็กหญิงเขียวแดงจะต้องได้รับโทษที่หนักขึ้น”

กระทำอนาจาร

ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๘ บัญญัติว่า ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๙ บัญญัติว่า ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ความผิดฐานกระทำอนาจารเป็นการกระทำที่นาอับอายน่าบัดสี ลามก เช่น กอด จูบ ลูบคลำ หรือจับอวัยวะเพศหญิง หนานอก รวมถึงการจับเนื้อตอตัวหญิงก็ตาม ก็ถือว่าเป็นความผิดขอหากระทำอนาจาร แม้ว่าเด็กที่ถูกกระทำจะยินยอมให้กระทำการดังกล่าวก็ยังมี ความผิด หากเด็กนั้นอายุไม่เกินสิบห้าปี เช่น

“แดงพาเด็กหญิงเขียว (อายุ ๑๔ ปี) ไปดูภาพยนตร์ โดยได้รับอนุญาตจากบิดามารดาของเด็กหญิงเขียว แต่แดงได้กอดจูบเด็กหญิงเขียวขณะดูภาพยนตร์

แผนเผชิญเหตุ ตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา สพฐ. ปี ๒๕๖๘
 โรงเรียนหนองไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

**แม้เด็กหญิงเชียวจะยินยอมให้แดงกดจูบก็ตาม ถือว่าแดงมีความผิดข้อหา
กระทำอนาจาร และหากเป็นกรณีที่แดงพาเด็กหญิงเชียวไปดูภาพยนตร์โดย
ไม่ได้รับอนุญาตจากบิดามารดาของเด็กหญิงเชียว แแดงมีความผิดฐานพราก
เด็กไปเสียจากบิดามารดาโดยปราศจากเหตุอันสมควรอีกข้อหา”**

ข่มขืน กระทำชำเรา

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๖ บัญญัติว่า ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่น ซึ่งมีใช้ภริยาของตน โดยขู่เชี้ยด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๘,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเป็นการบังคับใจ ฝ่าใจหญิงอื่นที่มีใช้ภริยาของตน โดยหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือใช้กำลังบังคับจนหญิงนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ จนผู้กระทำผิดลงเินทางเพศ หรือมีเพศสัมพันธ์กับหญิงนั้น หากเป็นการข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งมีใช้ภริยาของตน โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ผู้นั้นจะต้องได้รับโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๘,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท เช่น นายหมึกได้ใช้กำลังอุกนางสาวนุ่น อายุ ๒๒ ปี ในขณะที่นางสาวนุ่นกำลังกลับจากที่ทำงาน และนางสาวนุ่นไปกักขังไวพร้อมทั้งข่มขืนกระทำชำเราเช่นนี้ นายหมึกมีความผิดข่มขืนกระทำชำเราและกักขังหน่วงเหนี่ยวร่างกายผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๘,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท เช่น

**“นายสินได้หลอกล่อเด็กหญิงพะยอม อายุ ๑๒ ปี ไปจากบ้านและลงมือ
กระทำชำเราเด็ก โดยเด็กมีความเต็มใจเช่นนี้ นายสินก็มีความผิดฐานข่มขืน
กระทำชำเราเด็กหญิงไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมีใช้ภริยาของตน โดยเด็กหญิงนั้น
จะยินยอมหรือไม่ก็ตาม นายสินจะต้องได้รับโทษจำคุก ตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี
และปรับ ตั้งแต่ ๘,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท”**

ระเบียบ กฎหมายความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

ยาเสพติดให้โทษ หมายถึง สารเคมี หรือวัตถุพิษ ชนิดใดชนิดหนึ่ง ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยรับประทานดม สูบฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญเช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง

เสพ หมายถึง การรับยาเสพติดให้โทษเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ๆ

ยาเสพติดให้โทษ แบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ

ประเภท ๑ ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน

ประเภท ๒ ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน โคคาอิน ผีนายา

ประเภท ๓ ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นตำรับยาและมียาเสพติดให้โทษใน

ประเภท ๒ ผสมอยู่ด้วย

ประเภท ๔ สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒

เช่น อาเซติก แอนด์ไอ์

ประเภท ๕ ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เขาอยู่ในประเภท ๑ ถึงประเภท ๔ เช่น กัญชา พืชกระท่อม

ความผิดเกี่ยวกับเสพยาเสพติดให้โทษ

เสพกัญชา

ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๙๒ บัญญัติว่า ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนั้น ผู้ใดเสพกัญชาไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ เช่น เอากัญชาผสมบุหรี่แล้วสูบ หรือเสพกัญชาโดยใช้บ้องกัญชาถือว่าผู้นั้นมีความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

เสพยาบ้าหรือเฮโรอีน

ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๙๑ บัญญัติว่า ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือน ถึง ๓ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนั้น ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ เช่น ยาบ้า เฮโรอีน ไม่ว่าโดยวิธีการสูดดมจากการรมควัน หรือฉีดเฮโรอีนเข้าเส้นเลือด สูดดมเข้าทางจมูก ถือว่าผู้นั้นมีความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ซึ่งมีโทษจำคุกหนักกว่ากัญชา

สารระเหย

สารระเหย หมายความว่า สารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศว่าเป็นสารระเหย เช่น กาวต่าง ๆ ผู้ติดสารระเหย หมายความว่า ผู้ซึ่งต้องใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายและจิตใจเป็นประจำความผิดฐานเสพสารระเหยนั้น ตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกาย หรือจิตใจ ไม่ว่าโดยวิธีการสูดดม หรือวิธีอื่นใด หากผู้ใดฝ่าฝืน มีโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ยาบ้า

ความผิดฐานครอบครองยาบ้าหรือเฮโรอีนตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ซึ่งมาตรา ๖๗ บัญญัติว่า ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากผู้ใดครอบครองยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภทยาบ้าเกิน ๑๕ เม็ด กฎหมายสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นได้ครอบครองยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้เพื่อจำหน่าย ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึงตลอดชีวิต เช่น

**“ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑
โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปีถึง ๑๐ ปี
หรือปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ”**

บุหรี่/บุหรี่ไฟฟ้า

บุหรี่

“ผลิตภัณฑ์ยาสูบ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบของใบยาสูบหรือพืชนิโคเทียนาตาแบกกัม (Nicotiana tabacum) และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์อื่นใดที่มีสารนิโคตินเป็นส่วนประกอบซึ่งบริโภคโดยวิธีสูบบุหรี่ ดม อม เคี้ยว กิน เป่า หรือพ่นเข้าไปในปากหรือจมูก ทา หรือโดยวิธีอื่นใดเพื่อให้ได้ผลเป็นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

“สูบบุหรี่” หมายความว่ารวมถึง การกระทำใด ๆ ซึ่งมีผลทำให้เกิดควันหรือไอระเหยจากผลิตภัณฑ์ยาสูบหรือการครอบครองผลิตภัณฑ์ยาสูบขณะเกิดควันหรือไอระเหย

“เขตปลอดบุหรี่” หมายความว่า บริเวณที่ห้ามสูบบุหรี่

ตาม พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔๒ บัญญัติว่า ห้ามผู้ใดสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท ตามมาตรา ๖๗

บุหรี่ไฟฟ้า

ผู้ขายหรือผู้ให้บริการบุหรี่ไฟฟ้า มีความผิดตามคำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๙/ ๒๕๕๘ เรื่อง ห้ามขายหรือห้ามให้บริการสินค้า "บารากู บารากูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า หรือตัวยาบารากู" นำยาสำหรับเติมบารากูไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า" ดังนั้น ผู้ใดขายหรือให้บริการบุหรี่ไฟฟ้า นำยาเติม มีความผิดตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้นำเข้าบุหรี่ไฟฟ้า มีความผิดตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้บารากูและบารากูไฟฟ้า หรือบุหรี่ไฟฟ้า เป็นสินค้าที่ต้องห้ามนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๕๗ ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือปรับเป็นเงิน ๕ เท่าของราคาสินค้า หรือทั้งจำทั้งปรับ กับให้ริบบุหรี่ไฟฟ้า รวมทั้งสิ่งที่ใช้บรรจุ และพาหนะใดๆ ที่ใช้ในการบรรทุกสินค้าบุหรี่ไฟฟ้านั้นด้วย นอกจากนั้นยังเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๔ ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือ ปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และศาลอาจสั่งริบของนั้นก็ได้ ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ผู้ครอบครองหรือรับไว้ซึ่งบุหรี่ไฟฟ้า อันเป็นสินค้าห้ามนำเข้ามาในราชอาณาจักรจะมีความผิดฐาน ช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ หรือรับไว้โดยประการใด ซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่เข้ามาในราชอาณาจักร โดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากรโดยถูกต้อง ตามมาตรา ๒๔๖ วรรคหนึ่ง ของ พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ มีโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับเป็นเงิน ๔ เท่าของราคาสินค้า หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทั้งนี้ เมื่อบุหรี่ไฟฟ้าเป็นสินค้าต้องห้ามแม้จะไม่มีเจตนาหรือไม่รู้ว่าเป็นของมีความผิด ก็ต้องถูกริบให้ตกเป็นของแผ่นดินและนำไปทำลายตามกฎหมายของศุลกากร สคบ.จะดำเนินคดีกับผู้ลักลอบจำหน่าย หรือให้บริการบุหรี่ไฟฟ้า บารากู หรือบารากูไฟฟ้าทุกราย หากผู้ใดพบเห็นการจำหน่ายหรือให้บริการบุหรี่ไฟฟ้า บารากู หรือบารากูไฟฟ้า

ห้ามสูบบารากูดั้งเดิม บารากูไฟฟ้า และบุหรี่ไฟฟ้า(หากมีสารนิโคตินเป็นส่วนประกอบ) ในสถานที่สาธารณะ โดยมีบทลงโทษ ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

ระเบียบ กฎหมายความผิดเกี่ยวกับการจราจรทางบก และการใช้รถ

ผู้ขับขี่รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่นายทะเบียนเสียก่อน โดยกล่าวคือ ต้องมีใบอนุญาตขับรถ หรือใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ ซึ่งออกให้โดยนายทะเบียน มิฉะนั้นจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๒ ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ขับรถต้องได้รับใบอนุญาตขับรถ และต้องมีใบอนุญาตขับขี่รถและสำเนาภาพถ่ายใบคู่มือจดทะเบียนรถในขณะขับรถ และมาตรา ๓๔ บัญญัติว่า ผู้ใดขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับรถต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากนี้ ขณะขับรถหรือขับขี่รถจักรยานยนต์ สภาพร่างกายของผู้ขับขี่จะต้องปกติ สมบูรณ์ ไม่มีอาการหย่อนความสามารถในการขับขี่ หรืออาการเมาสุรา หรือของเมาอย่างอื่น มิฉะนั้นผู้ขับขี่จะต้องมีความผิดตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๖๐ วรรคสาม ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ



ส่วนที่ ๓

การเสริมสร้างความปลอดภัยในโรงเรียน

๑. ขอบข่ายความปลอดภัยของสถานศึกษา

ขอบข่ายความปลอดภัยของสถานศึกษา ๔ กลุ่มภัย ดังนี้ ๑) ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence) ๒) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident) ๓) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right) ๔) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาวะทางกายและจิตใจ (Unhealthiness) มีองค์ประกอบดังนี้

๑.๑ ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence)

- | | |
|---------------------------|--------------------------------|
| ๑) การล่อลวงละเมิดทางเพศ | ๒) การทะเลาะวิวาท |
| ๓) การกลั่นแกล้งรังแก | ๔) การชุมนุมประท้วงและการจลาจล |
| ๕) การก่อวินาศกรรม | ๖) การระเบิด |
| ๗) สารเคมีและวัตถุอันตราย | ๘) การล่อลวง ลักพาตัว |

๑.๒ ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident)

- | | |
|-----------------------------|----------------------------------|
| ๑) ภัยธรรมชาติ | ๒) ภัยจากอาคารเรียน สิ่งก่อสร้าง |
| ๓) ภัยจากยานพาหนะ | ๔) ภัยจากการจัดกิจกรรม |
| ๕) ภัยจากเครื่องมือ อุปกรณ์ | |

๑.๓ ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right)

- | |
|-------------------------------------|
| ๑) การถูกปล่อยปละ ละเลย ทอดทิ้ง |
| ๒) การคุกคามทางเพศ |
| ๓) การไม่ได้รับความเป็นธรรมจากสังคม |

๑.๔ ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาวะทางกายและจิตใจ (Unhealthiness)

- | | |
|--------------------|---------------------|
| ๑) ภาวะจิตเวช | ๒) ติดเกม |
| ๓) ยาเสพติด | ๔) โรคระบาดในมนุษย์ |
| ๕) ภัยไซเบอร์ | ๖) การพนัน |
| ๗) มลภาวะเป็นพิษ | ๘) โรคระบาดในสัตว์ |
| ๙) ภาวะทุพโภชนาการ | |

๒. มาตรการความปลอดภัยสถานศึกษา

มาตรการความปลอดภัยของสถานศึกษามุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่างยั่งยืน โดยเน้นมาตรการที่เข้มงวดในมาตรการ ๓ ป ดังนี้

๒.๑ การป้องกัน หมายถึง การดำเนินการเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา อุปสรรค หรือความไม่ปลอดภัยต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยการสร้างมาตรการป้องกันจากปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นทั้งในและนอกสถานศึกษา ดังนี้

- ๑) การประเมินปัจจัยเสี่ยงของสถานศึกษา
- ๒) การกำหนดพื้นที่ความปลอดภัย
- ๓) การจัดทำแผนความปลอดภัยสถานศึกษา
- ๔) การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษา
- ๕) การจัดโครงสร้างบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา
- ๖) การจัดโครงสร้างข้อมูลสารสนเทศความปลอดภัยสถานศึกษา

- ๗) การสร้างการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย
- ๘) การจัดระบบช่องทางการสื่อสารด้านความปลอดภัยสถานศึกษา
- ๙) การจัดระบบคัดกรองและดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- ๑๐) การประเมินนักเรียนรายบุคคล ด้านร่างกาย จิตใจ สังคม สติปัญญา และความต้องการช่วยเหลือ

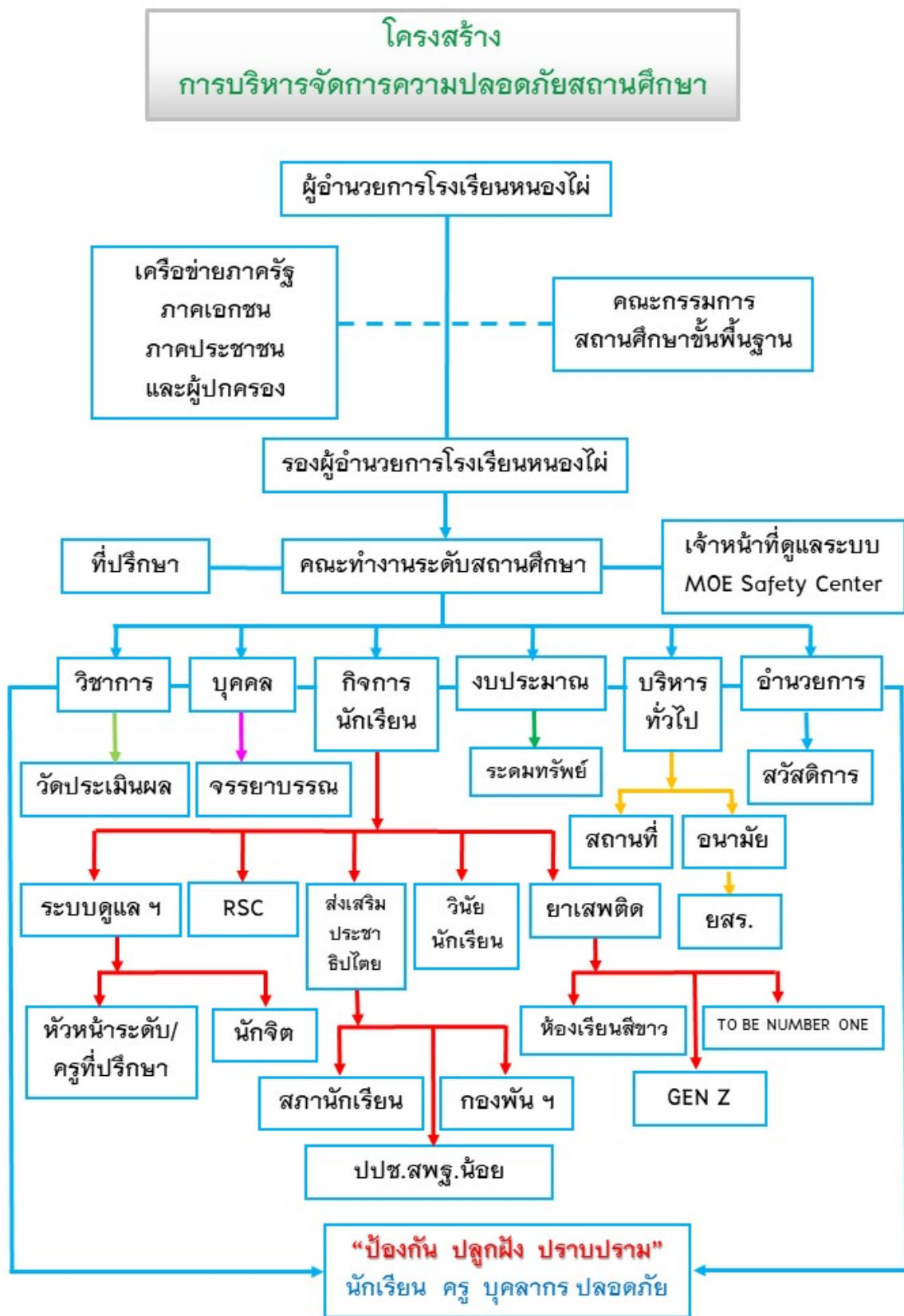
๒.๒ การปลูกฝัง หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ จิตสำนึก และเจตคติที่ดี และการสร้างเสริมประสบการณ์เพื่อให้เกิดทักษะในการป้องกันภัยให้แก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

- ๑) การสร้างจิตสำนึก ความตระหนัก การรับรู้ และความเข้าใจด้านความปลอดภัยให้กับตนเอง และผู้อื่น
- ๒) การจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน ครูบุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครอง
- ๓) การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ และสมรรถนะด้านความปลอดภัยให้แก่นักเรียน

๒.๓ การปราบปราม หมายถึง การดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหา การช่วยเหลือ เยียวยา พ้นฟู และดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย ได้แก่

- ๑) การจัดการแก้ไขปัญหาความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษา
- ๒) การช่วยเหลือ เยียวยา พ้นฟู จิตใจบุคคลผู้ประสบเหตุความไม่ปลอดภัย
- ๓) การดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓. โครงสร้างการบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา



๔. ขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา

การดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา มีขั้นตอนดังนี้

- ๔.๑ การประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและจัดลำดับความเสี่ยง
- ๔.๒ การจัดทำแผนดำเนินการความปลอดภัย
- ๔.๓ การดำเนินการตามมาตรการ
- ๔.๔ การดำเนินการตามขอบข่ายความปลอดภัย
- ๔.๕ การกำกับ ติดตาม และประเมินผล

มาตรการความปลอดภัยสถานศึกษา ใช้หลัก ๓ ป ได้แก่ การป้องกัน ปลูกฝัง และปราบปราม โดยมีรายละเอียดแนวทางการปฏิบัติและตัวชี้วัด ดังนี้

๑. การป้องกัน

ตาราง ๑ การดำเนินการตามมาตรการการป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในสถานศึกษา

การป้องกัน	แนวทางการปฏิบัติ	ตัวชี้วัด
๑) กำหนดพื้นที่ความปลอดภัย	๑.๑ ประชุมชี้แจง วางแผน การดำเนินงานด้านความปลอดภัยสถานศึกษา ร่วมกับบุคลากร ภาควิชาเครือข่าย และหน่วยงาน องค์กร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๑.๒ กำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย รวมถึงป้ายสัญลักษณ์ และอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล ๑.๓ จัดทำป้ายสัญลักษณ์แสดงความเสี่ยงในพื้นที่ที่มีความเสี่ยง ๑.๔ จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา	- สถานศึกษามีการกำหนดพื้นที่การควบคุมความปลอดภัย ป้ายสัญลักษณ์และอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล
๒) จัดทำแผนความปลอดภัยของสถานศึกษา	๒.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมจาก ภาควิชาเครือข่ายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๒.๒ เสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒.๓ กำหนดระยะเวลาการดำเนินงาน และผู้รับผิดชอบงาน ๒.๔ กำหนดนโยบายความปลอดภัยของสถานศึกษา ๒.๕ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์นโยบาย และแผนความปลอดภัยสถานศึกษา	- สถานศึกษามีแผนความปลอดภัยสถานศึกษาที่ครอบคลุมทุกมิติ

การป้องกัน	แนวทางการปฏิบัติ	ตัวชี้วัด
๓) การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษา	๓.๑ จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพภูมิทัศน์ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ ห้องพิเศษและห้องอื่นๆ ให้มีความปลอดภัย ๓.๒ จัดทำแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้าง ความปลอดภัยในสถานศึกษาที่หลากหลาย	- สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อม และบรรยากาศที่มีความปลอดภัย ต่อนักเรียน ครู และบุคลากร ทางการศึกษา
๔) การจัดโครงสร้างบริหาร จัดการความปลอดภัย สถานศึกษา	๔.๑ สำรวจและประเมินสภาพความเสี่ยง ด้านความปลอดภัยสถานศึกษา ๔.๒ สถานศึกษาจัดทำโครงสร้างบริหาร จัดการความปลอดภัยสถานศึกษา ๔.๓ กำหนดบทบาทหน้าที่ ภาระงานของ คณะกรรมการ ๔.๔ จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานของคณะ กรรมการความปลอดภัยสถานศึกษา ๔.๕ ประสานความร่วมมือของคณะกรรมการ ภาคีเครือข่าย และหน่วยงานต้นสังกัด	- สถานศึกษาจัดระบบโครงสร้าง ในการบริหารจัดการความปลอดภัย สถานศึกษา
๕) การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ความปลอดภัยสถานศึกษา	๕.๑ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำระบบ ข้อมูลสารสนเทศความปลอดภัยของสถาน ศึกษา ๕.๒ จัดหาเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ในการ เก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ ๕.๓ เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างครบถ้วน รอบด้าน ๕.๔ วิเคราะห์ข้อมูล จัดระบบหมวดหมู่ สารสนเทศ ๕.๕ จัดทำรายงานระบบข้อมูลสารสนเทศ และจัดเก็บอย่างเป็นระบบ	- สถานศึกษามีระบบข้อมูล สารสนเทศความปลอดภัย สถานศึกษา
๖) การสร้างการมีส่วนร่วมของ สถานศึกษาและภาคีเครือข่าย	๖.๑ ประสานความร่วมมือในการสร้าง เครือข่ายการมีส่วนร่วมในพื้นที่และ ภาคส่วนต่าง ๆ ๖.๒ มีการประชุมวางแผนเพื่อเสริมสร้าง ความปลอดภัยสถานศึกษาร่วมกัน ๖.๓ มีกิจกรรมการดำเนินงานในการเสริม สร้างความปลอดภัยสถานศึกษา ๖.๔ มีการประเมินผลร่วมกัน ๖.๕ มีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ความร่วมมือ ๖.๖ มีการยกย่องชมเชยเครือข่ายภาคี ความร่วมมือ	- สถานศึกษามีเครือข่าย ความร่วมมือความปลอดภัย อย่างน้อย ๑ เครือข่าย

การป้องกัน	แนวทางการปฏิบัติ	ตัวชี้วัด
๗) การจัดระบบช่องทาง การสื่อสารด้านความปลอดภัย ของสถานศึกษา	๗.๑ แต่งตั้งคณะทำงานด้านการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์องค์กร ๗.๒ กำหนดรูปแบบการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ที่ครอบคลุมทั้ง ๓ ช่องทาง ประกอบด้วย ๑) On Ground ได้แก่ การจัดป้าย นิทรรศการ จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมรณรงค์ในวันสำคัญต่าง ๆ ๒) On Line ได้แก่ การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ใน รูปแบบต่าง ๆ เช่น Facebook, Line เป็นต้น ๓) On Air ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ ผ่านระบบเสียงตามสาย ทั้งในสถานศึกษา และชุมชน ๗.๓ ปรับรูปแบบระบบช่องทางการสื่อสาร ด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาให้ สอดคล้องกับบริบทและสภาพการณ์ของ สถานศึกษา	- สถานศึกษามีช่องทางการสื่อสาร อย่างน้อย ๓ ช่องทาง
๘) การจัดระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	๘.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการระบบดูแลช่วย เหลือนักเรียนระดับสถานศึกษา ๘.๒ คัดกรองนักเรียนแยกเป็น ๓ กลุ่ม อย่างชัดเจน ประกอบด้วย กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ๘.๓ เก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคลด้วย เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสม เช่น การเยี่ยมบ้านนักเรียน การสอบถาม การสัมภาษณ์ เป็นต้น ๘.๔ จัดกิจกรรมสำหรับเด็กกลุ่มต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ดังนี้ - กลุ่มปกติ จัดกิจกรรมส่งเสริม ความสามารถตามปกติ - กลุ่มเสี่ยง จัดกิจกรรมป้องกันปัญหา - กลุ่มมีปัญหา จัดกิจกรรมแก้ปัญหา และระบบส่งต่อ ๘.๕ สรุป รายงานผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	- นักเรียนทุกคนได้รับการประเมิน อย่างรอบด้าน

๒. การปลูกฝัง

ตาราง ๒ การดำเนินการตามมาตรการการปลูกฝังเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในสถานศึกษา

การปลูกฝัง	แนวทางการปฏิบัติ	ตัวชี้วัด
๑) การสร้างจิตสำนึก ความตระหนักการรับรู้ และความเข้าใจด้านความ ปลอดภัยให้แก่ตนเองผู้อื่น และสังคม	๑.๑ สํารวจข้อมูลด้านความปลอดภัยสถานศึกษา ๑.๒ จัดลำดับความรุนแรง เร่งด่วนของ ความปลอดภัยสถานศึกษา ๑.๓ ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยเพิ่มเนื้อหาด้านความปลอดภัยสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับความรุนแรงเร่งด่วน ๑.๔ จัดทำคู่มือ/แนวทางว่าด้วยความปลอดภัย ในสถานศึกษา ๑.๕ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านความปลอดภัย ของสถานศึกษาให้แก่ครู บุคลากร ทางการศึกษา และนักเรียน ๑.๖ จัดทำศูนย์บริการสื่อด้านความปลอดภัย ในสถานศึกษา เพื่อการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	- สถานศึกษามีหลักสูตร/มาตรการ ความปลอดภัยสถานศึกษา
๒) การจัดกิจกรรมสร้างความรู้ ความเข้าใจพัฒนาองค์ความรู้ เกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน ครู บุคลากรทางการ ศึกษา และผู้ปกครอง	๒.๑ ประชุมครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อชี้แจงแนวทางเกี่ยวกับความปลอดภัย ในสถานศึกษา ๒.๒ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยบูรณาการ เนื้อหาความปลอดภัยสถานศึกษาใน รายวิชาต่าง ๆ ๒.๓ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์รูปแบบ ต่าง ๆ เพื่อให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและชุมชน ๒.๔ จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ เรื่องความปลอดภัยสถานศึกษาผ่านกิจกรรม Classroom meeting ระหว่างสถานศึกษา กับผู้ปกครอง	- สถานศึกษามีการจัดกิจกรรม เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ด้านความปลอดภัยสถานศึกษา ให้นักเรียน ครูบุคลากร ทางการศึกษา และผู้ปกครอง
๓) การจัดกิจกรรมเสริมสร้าง ทักษะ ประสบการณ์ และสมรรถนะด้านความ ปลอดภัยให้นักเรียน	๓.๑ จัดกิจกรรมเสริมทักษะประสบการณ์ ที่เน้นการลงมือปฏิบัติที่เชื่อมโยงกับ การดำเนินชีวิตประจำวัน ให้แก่ เช่น การปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ๓.๒ กิจกรรมจัดกิจกรรมสอดแทรกด้าน ความปลอดภัยสถานศึกษาในกิจกรรมวัน สำคัญต่าง ๆ ๓.๓ สรรหาต้นแบบผู้จัดกิจกรรม และการ จัดกิจกรรมเสริมทักษะที่เป็นเลิศ	- สถานศึกษามีกิจกรรมเสริมทักษะ ประสบการณ์ และสมรรถนะ ด้านความปลอดภัยให้นักเรียน

แผนเผชิญเหตุ ตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา สพฐ. ปี ๒๕๖๘

โรงเรียนหนองไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

๓. การปราบปราม

ตาราง ๓ การดำเนินการตามมาตรการการปราบปรามเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในสถานศึกษา

การปราบปราม	แนวทางการปฏิบัติ	ตัวชี้วัด
๑) การจัดการแก้ไขปัญหากรณีเกิดเหตุความปลอดภัยในสถานศึกษา	๑.๑ กำหนดแนวทางปฏิบัติการจัดการหรือการระงับเหตุ การช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา และสร้างการรับรู้ร่วมกันทุกภาคส่วน ๑.๒ จัดตั้งคณะทำงานเคลื่อนที่เร็ว (Roving Team) ที่สามารถเข้าระงับเหตุได้อย่างทันเหตุการณ์ ๑.๓ เตรียมบุคลากร และเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่พร้อมรับสถานการณ์ ๑.๔ ติดตั้งระบบเตือนภัย เช่น กล้องวงจรปิด สามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ ๑.๕ ซ่อมระงับเหตุอย่างต่อเนื่อง เช่น การดับเพลิง การซ่อมหนีไฟ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น ๑.๖ ประสานงานเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๑.๗ ส่งต่อผู้ประสบเหตุเพื่อให้ได้รับการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ ๑.๘ กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน	- สถานศึกษาทุกแห่งมีระบบการแก้ปัญหาด้านความปลอดภัย สถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
๒) การช่วยเหลือ เยียวยา พ้นฟูจิตใจบุคคลผู้ประสบเหตุ ความไม่ปลอดภัย	๒.๑ จัดทำข้อมูลบุคคลและหน่วยงานในพื้นที่ตั้งของสถานศึกษาที่สามารถติดต่อ ประสานงาน และให้การช่วยเหลือเยียวยา พ้นฟูจิตใจได้อย่างรวดเร็วทันท่วงที ๒.๒ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือเยียวยา พ้นฟูและให้คำปรึกษา โดยการมีส่วนร่วมของเครือข่าย ๒.๓ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการช่วยเหลือที่เหมาะสม ๒.๔ ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมหน่วยงานองค์กร เพื่อให้การช่วยเหลือ เยียวยา พ้นฟู ๒.๕ จัดระบบประกันภัยรายบุคคลหรือรายกลุ่มที่สามารถให้การคุ้มครองสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ๒.๖ สร้างขวัญกำลังใจ โดยการติดตามเยี่ยมเยียนอย่างสม่ำเสมอ	- สถานศึกษามีระบบการช่วยเหลือ เยียวยา พ้นฟูจิตใจผู้ประสบเหตุ ความไม่ปลอดภัย

การปราบปราม	แนวทางการปฏิบัติ	ตัวชี้วัด
๓) ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย	๓.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการด้านกฎหมายให้ผู้ประสบเหตุได้รับความคุ้มครองตามที่กฎหมายกำหนด ๓.๒ รายงานเหตุการณ์ต่อผู้บังคับบัญชาหน่วยงานต้นสังกัด ๓.๓ ดำเนินคดี จำแนกประเภทของเหตุที่เกิดขึ้นติดต่อประสานงานผู้ปกครองเพื่อดำเนินการหรือดำเนินการแทนผู้ปกครอง ๓.๔ ให้การคุ้มครองนักเรียนให้อยู่ในความปลอดภัย	- ผู้ประสบเหตุทุกคนได้รับการคุ้มครองตามที่กฎหมายกำหนด

แนวทางการปฏิบัติขอข่วยความปลอดภัยสถานศึกษา

ขอข่วยความปลอดภัยสถานศึกษาจำแนกเป็น ๔ กลุ่มภัย โดยมีการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษาตามมาตรการ ๓ ป ได้แก่ การป้องกัน การปลูกฝัง และการปราบปราม ซึ่งในแต่ละมาตรการมีแนวปฏิบัติตามรายละเอียด ดังนี้

๑. ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence)

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๑.๑ การล่วงละเมิดทางเพศ	๑) สำนวณนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยง ๒) เฝ้าระวัง สังเกตพฤติกรรมนักเรียน และพัฒนาพื้นที่เสี่ยงให้ปลอดภัย ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๔) จัดระบบการสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลด้านพฤติกรรมนักเรียนทั้งในสถานศึกษาและชุมชน	๑) จัดกิจกรรมส่งเสริมความตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง ๒) จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต ๓) ฝึกทักษะการปฏิเสธและการเอาตัวรอดในสถานการณ์ต่าง ๆ	๑) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ช่องทางในการขอความช่วยเหลือ ๒) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๓) แต่งตั้งคณะทำงานด้านกฎหมายเพื่อให้ความช่วยเหลือ ๔) ประสานภาคีเครือข่ายเพื่อการส่งต่อที่เหมาะสม

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๑.๒ การทะเลาะวิวาท	๑) จัดทำระเบียบในการประพฤติปฏิบัติตนในสถานศึกษา ๒) ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจในการปฏิบัติตนตามระเบียบ ๓) เฝ้าระวัง สังเกตพฤติกรรมทั้งในระดับชั้นเรียนสถานศึกษา และชุมชน ๔) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังในสถานศึกษาและชุมชน ๕) จัดระบบติดต่อสื่อสารเพื่อติดตามพฤติกรรมนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	๑) ให้ความรู้เรื่องการอยู่ร่วมกันในสังคม และผลกระทบที่เกิดจากการทะเลาะวิวาท ๒) จัดกิจกรรมส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคม ๓) จัดเวทีกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถอย่างเหมาะสม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามระเบียบกฎหมาย โดยเน้นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก
๑.๓ การกลั่นแกล้งรังแก	๑) สำนวจนักเรียนกลุ่มเสี่ยงทั้งกลุ่มผู้กระทำและผู้ถูกรังแก ๒) จัดทำระเบียบข้อตกลงร่วมกัน ทั้งในระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษา ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๔) จัดระบบการสื่อสารเพื่อติดตามพฤติกรรมนักเรียน	๑) ให้ความรู้ความเข้าใจหลักในการอยู่ร่วมกันในสังคม ๒) จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ๓) จัดเวทีให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถอย่างเหมาะสม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในระดับชั้นเรียน สถานศึกษาและชุมชน ๒) ดำเนินการเอาโทษตามระเบียบข้อตกลง โดยเน้นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก ๓) ติดตาม เยี่ยมเยียนให้กำลังใจผู้ถูกรังแกและสร้างความเข้าใจกับผู้กระทำ
๑.๔ การชุมนุมประท้วงและการจลาจล	๑) สำนวจนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๒) เฝ้าระวัง สังเกตพฤติกรรมนักเรียน และพัฒนาพื้นที่เสี่ยงให้ปลอดภัย ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน ๔) จัดระบบการสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลด้านพฤติกรรมนักเรียนทั้งในสถานศึกษาและชุมชน	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกฎหมายสิทธิและหน้าที่พลเมือง ๒) สร้างองค์ความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดจากการชุมนุมประท้วงและการจลาจล ๓) จัดกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ ๔) จัดกิจกรรมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องร่วมกับผู้ปกครองชุมชน ในโอกาสที่เหมาะสม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามระเบียบกฎหมาย โดยเน้นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๑.๕ การก่อวินาศกรรม	๑) สำนวนนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๒) เฝ้าระวัง สังเกตพฤติกรรมนักเรียน ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน ๔) จัดระบบการสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลด้านพฤติกรรมนักเรียนทั้งในสถานศึกษาและชุมชน	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดจากการก่อวินาศกรรม ๒) จัดกิจกรรมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องร่วมกับผู้ปกครอง ชุมชนในโอกาสที่เหมาะสม ๓) จัดเวทีให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถอย่างเหมาะสม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามระเบียบกฎหมาย โดยเน้นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก
๑.๖ การระเบิด	๑) สำนวนนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๒) สำนวนข้อมูลแหล่งที่มาของวัตถุประกอบระเบิด ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๔) จัดระบบติดต่อสื่อสารเพื่อติดตามพฤติกรรมนักเรียน	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดจากการระเบิด ๒) จัดกิจกรรมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องร่วมกับผู้ปกครอง ชุมชนในโอกาสที่เหมาะสม ๓) จัดเวทีให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถอย่างเหมาะสม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามระเบียบกฎหมาย โดยเน้นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก
๑.๗ สารเคมีและวัตถุอันตราย	๑) จัดทำมาตรการและแนวปฏิบัติในการดำเนินการลด ละ เลิก การใช้สารเคมีและวัตถุอันตราย ๒) จัดสถานที่ในการจัดเก็บสารเคมีและวัตถุอันตรายให้มิดชิด ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังการใช้สารเคมีและวัตถุอันตรายทั้งในสถานศึกษาและชุมชน	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดจากการใช้สารเคมีและวัตถุอันตราย ๒) จัดกิจกรรมส่งเสริมการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ๓) จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานที่จริงในพื้นที่	๑) ติดต่อประสานงานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๒) ดำเนินการตามมาตรการและข้อตกลงที่กำหนดร่วมกัน

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๑.๘ การล่อลวงลักพาตัว	๑) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) จัดระบบการติดต่อสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลพฤติกรรมนักเรียน ผู้ใกล้ชิด และบุคคลภายนอก ๓) จัดทำข้อมูลช่องทางขอความช่วยเหลือเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนและชุมชน	๑) การจัดกิจกรรมส่งเสริมความตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง ๒) จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตอย่างรอบด้าน ๓) ฝึกทักษะการปฏิเสธและการเอาตัวรอดในสถานการณ์ต่าง ๆ	๑) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) แต่งตั้งคณะทำงานด้านกฎหมายเพื่อให้ความช่วยเหลือ ๓) ประสานภาคีเครือข่ายเพื่อร่วมแก้ปัญหา

๒. ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident)

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๒.๑ ภัยธรรมชาติ	๑) สำรวจข้อมูลความเสี่ยงที่เกิดจากภัยธรรมชาติ ๒) จัดทำแผนป้องกันภัยทางธรรมชาติ ๓) จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในการป้องกันภัยธรรมชาติ ๔) ชักซ้อมการเผชิญเหตุภัยธรรมชาติ	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากธรรมชาติรูปแบบต่าง ๆ ๒) จัดกิจกรรมฝึกทักษะการเผชิญปัญหาภัยธรรมชาติ ๓) จัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วน ที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) ติดต่อสื่อสารเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมให้ความช่วยเหลือและแก้ปัญหา ๓) ประสานงานหน่วยงานองค์กร เพื่อให้ความช่วยเหลือเยียวยา และฟื้นฟูจิตใจ
๒.๒ ภัยจากอาคารเรียน สิ่งก่อสร้าง	๑) สำรวจสภาพของอาคารเรียน อาคารประกอบ และสิ่งก่อสร้าง ๒) ติดป้ายสัญลักษณ์ในอาคารหรือพื้นที่ที่ไม่แข็งแรงและมีความเสี่ยง ๓) ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนหลีกเลี่ยงการเข้าพื้นที่เสี่ยงอย่างต่อเนื่อง	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงหลักการสร้างความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต ๒) ฝึกทักษะการสังเกตและหลีกเลี่ยงพื้นที่เสี่ยง ๓) จัดกิจกรรมฝึกทักษะการเอาตัวรอดเมื่อประสบภัยจากอาคารเรียน และสิ่งก่อสร้าง	๑) สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมและดำเนินการช่วยเหลือและแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ๒) ประสานงานหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ความช่วยเหลือ

แผนเผชิญเหตุ ตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา สพฐ. ปี ๒๕๖๘
 โรงเรียนหนองไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๒.๓ ภัยจากยานพาหนะ	๑) สำรวจข้อมูลยานพาหนะในสถานศึกษา ๒) จัดระบบสัญญาณจราจรในสถานศึกษาสำหรับยานพาหนะประเภทต่าง ๆ และสำหรับการเดินเท้า ๓) จัดทำแผนให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากยานพาหนะ ๔) จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เพื่อการช่วยเหลือ ๕) ส่งเสริมสนับสนุนการทำประกันภัย ประกันอุบัติเหตุ	๑) จัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องการใช้รถใช้ถนน และเครื่องหมายจราจร ๒) จัดกิจกรรมฝึกทักษะการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อประสบภัยจากยานพาหนะ ๓) จัดกิจกรรมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการปฏิบัติตามกฎจราจร	๑) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) ติดต่อสื่อสารเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมให้ความช่วยเหลือและแก้ปัญหา ๓) ประสานงานหน่วยงานองค์กร เพื่อให้ความช่วยเหลือเยียวยา และฟื้นฟูจิตใจ
๒.๔ ภัยจากการจัดกิจกรรม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานประเมินความเสี่ยงในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ๒) จัดแยกกิจกรรมตามระดับความเสี่ยง ๓) เสนอแนะแนวทางในการป้องกันความเสี่ยงในกิจกรรมต่าง ๆ	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้ปลอดภัย ๒) ฝึกทักษะการเลือกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับตนเอง ๓) จัดกิจกรรมฝึกทักษะการให้ความช่วยเหลือเมื่อประสบภัยจากการปฏิบัติกิจกรรม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) ติดต่อสื่อสารเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมให้ความช่วยเหลือและแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการส่งต่อเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ
๒.๕ ภัยจากเครื่องมือ อุปกรณ์	๑) สำรวจข้อมูลเครื่องมือ อุปกรณ์ จัดแยกส่วนที่ชำรุดและส่วนที่ใช้งานได้ ๒) จัดทำคู่มือการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ให้ปลอดภัย ๓) ดำเนินการซ่อมแซม บำรุงรักษาและการจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ ให้เป็นระบบ	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้ปลอดภัย ๒) ฝึกทักษะการเลือกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับตนเอง ๓) จัดกิจกรรมฝึกทักษะการให้ความช่วยเหลือเมื่อประสบภัยจากการปฏิบัติกิจกรรม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) ติดต่อสื่อสารเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมให้ความช่วยเหลือและแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการส่งต่อเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ

๓. ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right)

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๓.๑ การถูกปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง	๑) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) จัดระบบการติดต่อสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลพฤติกรรมนักเรียน และผู้ใกล้ชิด ๓) จัดทำข้อมูลช่องทางขอความช่วยเหลือเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนและชุมชน	๑) จัดกิจกรรมส่งเสริมความตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง ๒) จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตอย่างรอบด้าน ๓) ฝึกทักษะการปฏิเสธการเอาตัวรอด และการขอความช่วยเหลือ	๑) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย ๓) ประสานภาคีเครือข่ายเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๔) ติดตามเยี่ยมเยียนให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ
๓.๒ การคุกคามทางเพศ	๑) สำนวนนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและพื้นที่เป็นจุดเสี่ยง ๒) เฝ้าระวัง สังเกตพฤติกรรมนักเรียน และพัฒนาพื้นที่เสี่ยงให้ปลอดภัย ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน ๔) จัดระบบการสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลด้านพฤติกรรมนักเรียนทั้งในสถานศึกษาและชุมชน	๑) จัดกิจกรรมส่งเสริมความตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง ๒) จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตรอบด้าน ๓) ฝึกทักษะการปฏิเสธการเอาตัวรอดในสถานการณ์ต่าง ๆ	๑) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ช่องทางในการขอความช่วยเหลือ ๒) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๓) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย ๔) ประสานภาคีเครือข่ายเพื่อการส่งต่อที่เหมาะสม ๕) สร้างขวัญกำลังใจโดยการติดตามเยี่ยมเยียนอย่างสม่ำเสมอ
๓.๓ การไม่ได้รับความเป็นธรรมจากสังคม	๑) สำนวนข้อมูลนักเรียนรายคน ๒) วิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการ ความขาดแคลนของนักเรียนรายคน ๓) จัดทำแผนให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ตามความขาดแคลน ๔) สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อประสานความช่วยเหลือ	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคม ๒) บริการให้คำปรึกษาสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๓) จัดกิจกรรมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในความเสมอภาคเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน	๑) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) ประสานภาคีเครือข่ายเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ติดตามเยี่ยมเยียนให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ

๔. ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ (Unhealthiness)

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๔.๑ ภาวะจิตเวช	๑) สำรวจข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๒) ติดต่อประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อประเมินภาวะจิต ๓) จัดหลักสูตรการเรียนการสอนพิเศษรายคน ๔) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๕) จัดระบบติดต่อสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง	๑) จัดกิจกรรมส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียน ๒) จัดเวทีให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถ ๓) จัดกิจกรรมส่งเสริมการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามระเบียบกฎหมาย โดยเน้นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก ๔) ประสานการส่งต่อเพื่อให้ความช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ
๔.๒ ติดเกม	๑) สำรวจข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๒) สำรวจข้อมูลพื้นที่แหล่งให้บริการร้านเกม ๓) กำหนดข้อตกลงเพื่อปฏิบัติร่วมกัน ๔) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๕) จัดระบบติดต่อสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดจากการติดเกม ๒) จัดกิจกรรมส่งเสริมการการคิด วิเคราะห์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ๓) จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนองต่อความสนใจของนักเรียนอย่างหลากหลาย	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการเอาผิดตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ร่วมกัน ๔) ติดตามเยี่ยมเยียนเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๔.๓ ยาเสพติด	๑) สํารวจข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๒) วิเคราะห์นักเรียนรายบุคคล ๓) กำหนดข้อตกลงเพื่อปฏิบัติร่วมกัน ๔) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๕) จัดระบบติดต่อสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงโทษภัย และผลกระทบของการติดยาเสพติด ๒) จัดกิจกรรมต่อต้านยาเสพติดในวันสำคัญต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ๓) จัดกิจกรรมส่งเสริมการการคิด วิเคราะห์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ๔) จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนองต่อความสนใจของนักเรียนอย่างหลากหลาย	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามระเบียบกฎหมาย โดยเน้นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก
๔.๔ โรคระบาดในมนุษย์	๑) สํารวจข้อมูลด้านสุขภาพของนักเรียนรายคนและบุคคลใกล้ชิด ๒) จัดทำแผนในการป้องกันโรคระบาดในมนุษย์ ๓) บริการวัสดุ อุปกรณ์ในการป้องกันโรคระบาดในมนุษย์ ๔) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๕) จัดระบบติดต่อสื่อสารเพื่อติดตามข้อมูลด้านสุขภาพอย่างต่อเนื่อง	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคระบาดในมนุษย์ ๒) จัดกิจกรรมฝึกทักษะการปฏิบัติตน เพื่อความปลอดภัยจากโรคระบาดในมนุษย์ ๓) จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามมาตรการที่กำหนด ๔) ประสานการส่งต่อเพื่อให้ความช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๔.๕ ภัยไซเบอร์	๑) สำรวจข้อมูลการใช้งานระบบไซเบอร์ของนักเรียนรายคน ๒) กำหนดข้อตกลงเพื่อปฏิบัติร่วมกัน ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๔) จัดระบบติดต่อสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดจากการใช้งานระบบไซเบอร์โดยขาดวิจารณญาณ ๒) จัดกิจกรรมส่งเสริมการการคิด วิเคราะห์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ๓) จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนองต่อความสนใจของนักเรียนอย่างหลากหลาย	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการเอาผิดตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ร่วมกัน ๔) ติดตามเยี่ยมเยียนเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ
๔.๖ การพนัน	๑) สำรวจข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๒) สำรวจพื้นที่ที่เป็นแหล่งการพนัน ๓) กำหนดข้อตกลงเพื่อปฏิบัติร่วมกัน ๔) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๕) จัดระบบติดต่อสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดจากการพนัน ๒) จัดกิจกรรมส่งเสริมการการคิด วิเคราะห์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ๓) จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนองต่อความสนใจของนักเรียนอย่างหลากหลาย	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการเอาผิดตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ร่วมกัน ๔) ติดตามเยี่ยมเยียนเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ
๔.๗ มลภาวะเป็นพิษ	๑) สำรวจข้อมูลพื้นที่ที่เกิดมลภาวะเป็นพิษในสถานศึกษาและชุมชน ๒) จัดทำป้ายสัญลักษณ์แสดงพื้นที่มลภาวะเป็นพิษ ๓) จัดทำแผนในการแก้ปัญหามลภาวะเป็นพิษร่วมกัน ๔) กำหนดข้อตกลงในการปฏิบัติร่วมกัน	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงสาเหตุและผลกระทบที่เกิดจากมลภาวะเป็นพิษ ๒) จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการแก้ปัญหาและการลดมลภาวะเป็นพิษ ๓) จัดกิจกรรมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการลดมลพิษร่วมกับชุมชน	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการเอาผิดตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ร่วมกัน ๔) ติดตามเยี่ยมเยียนเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๔.๘ โรคระบาดในสัตว์	๑) สำรวจข้อมูลสัตว์เลี้ยงของนักเรียนรายคน ๒) จัดทำแผนในการป้องกันโรคระบาดในสัตว์ ๓) บริการวัสดุ อุปกรณ์ในการป้องกันโรคระบาดในสัตว์ ๔) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๕) จัดระบบติดต่อสื่อสารเพื่อติดตามข้อมูลสัตว์เลี้ยงอย่างต่อเนื่อง	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคระบาดในสัตว์ ๒) จัดกิจกรรมฝึกทักษะการปฏิบัติตนเพื่อความปลอดภัยจากโรคระบาดในสัตว์ ๓) จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามมาตรการที่กฎหมายกำหนด ๔) ประสานการส่งต่อเพื่อให้ความช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ
๔.๙ ภาวะทุพโภชนาการ	๑) การสำรวจและจัดกลุ่มนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีภาวะทุพโภชนาการ ๒) เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ครอบครัว ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๓) จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านโภชนาการแก่ผู้ปกครอง ๔) จัดทำฐานข้อมูลเพื่อตรวจสอบพัฒนาการและความก้าวหน้าในการลดภาวะทุพโภชนาการ ๕) จัดหาอุปกรณ์กีฬาให้เพียงพอ ๖) การดูแลอาหารกลางวัน อาหารเสริม และอาหารว่างที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ	๑) จัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านโภชนาการแก่นักเรียน ๒) จัดกิจกรรมออกกำลังกาย และวิธีการรักษาสุขภาพให้กับนักเรียน ๓) การบูรณาการความรู้ด้านโภชนาการในการจัดการเรียนการสอน	๑) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ช่องทางในการขอความช่วยเหลือ ๒) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๓) แต่งตั้งคณะทำงานกองทุนอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ ๔) ประสานภาคีเครือข่ายเพื่อการส่งต่อที่เหมาะสม



แผนเผชิญเหตุ ตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา สพฐ. ปี ๒๕๖๘
 โรงเรียนหนองไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

๕. มาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School)

มาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) โรงเรียนหนองไผ่ อำเภอนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

๑. หลักการและเหตุผล

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมทำให้คนไทยในยุคปัจจุบันเกิดการตื่นตัวและสนใจในการค้นหาข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาตนเองและครอบครัว ทุกคนมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายได้อย่างเสรีทำให้เกิดการพัฒนาตนเองเป็นแบบพลวัต สังคมถูกขับเคลื่อนผ่านการแสดงออกด้านสิทธิเสรีภาพอย่างอิสระ โดยเฉพาะเด็กหรือเยาวชนในวัยเรียนที่ให้ความสำคัญในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของตนเอง นักเรียนมีความสนใจในการหาข้อมูลข่าวสารด้วยตนเอง ผ่านสื่อโซเชียลมีเดียที่หลากหลาย อีกทั้งถ้าจะแสดงออกผ่านพฤติกรรมการสื่อสารออนไลน์ หรือรวมไปถึงการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ในกลุ่มวัยของตนเองเพื่อที่จะให้ผู้ที่มีแนวคิดที่เห็นต่างได้รับรู้ และแก้ไขในสิ่งที่เรียกร้อง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเกิดการแสดงออกซึ่งความเห็นต่างที่อยู่บนพื้นฐานค่านิยมไทยอาจจะทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างผู้ที่มีความเห็นต่างกัน นำมาซึ่งการปะทะสู่ความรุนแรง โดยเริ่มจากความรุนแรงระดับเล็กน้อยจนถึงขั้นทำให้เกิดความแตกแยก และเข้าใจผิดที่ลุกลามเป็นปัญหาใหญ่พร้อมทั้งส่งผลต่อความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องคอยระมัดระวังป้องกันและสนับสนุนให้นักเรียนมีความปลอดภัยสูงสุด

โรงเรียนหนองไผ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ตระหนักในความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนที่สถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันกำกับดูแลครูและบุคลากรทางการศึกษาให้จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควบคู่กับการดูแลและรักษาความปลอดภัยให้กับนักเรียนที่เป็นเยาวชนและเป็นที่กำลังสำคัญของชาติ จึงต้องกำหนดมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) ที่เป็นรูปธรรมเพื่อป้องกันและดูแลความปลอดภัยให้กับนักเรียนและบุคลากรทางการศึกษาในการสร้างข้อตกลง แนวทางปฏิบัติในการยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากการแสดงออกด้านสิทธิและเสรีภาพของนักเรียน โดยการสร้างความเข้าใจในกลุ่มข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนควบคู่กับการป้องกันและส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเสรีอย่างความเหมาะสมตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โดยยึดความปลอดภัยของนักเรียนเป็นสำคัญ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสิทธิเสรีภาพทางสังคม ทำให้ลดช่องว่างระหว่างนักเรียนกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างมาตรการป้องกันความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียน
๒. เพื่อแก้ไขปัญหาที่นักเรียนได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความรุนแรงเฉพาะหน้า
๓. เพื่อเยียวยาและติดตามให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความรุนแรง
๔. เพื่อเพื่อสร้างมาตรการรายงานเหตุการณ์ต่อผู้บังคับบัญชาอย่างฉับไว
๕. เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาในการดำเนินการมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School)

๓. เป้าหมาย

๑. เป้าหมายเชิงปริมาณ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ โรงเรียนหนองไผ่มีมาตรการดำเนินการโรงเรียนปลอดภัยของนักเรียนด้านร่างกาย จิตใจ และสิทธิเสรีภาพทางสังคม

๒. เป้าหมายเชิงคุณภาพ บุคลากรทางการศึกษาในการดำเนินการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) มีแนวคิดที่ดีในการสร้างข้อตกลง แนวทางปฏิบัติ และการยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากการแสดงออกด้านสิทธิและเสรีภาพของนักเรียน

๔. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. โรงเรียนสามารถปฏิบัติตามมาตรการดำเนินการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School)
๒. นักเรียนได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยด้านร่างกาย จิตใจ และสิทธิเสรีภาพทางสังคม
๓. บรรยากาศในโรงเรียนสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่สนับสนุนให้บุคคลได้แสดงออกอย่างเสรีภาพและปลอดภัย

๕. ยุทธศาสตร์

(๑) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้ครอบคลุมบุคลากรสถานศึกษาและนักเรียน โดยการมีส่วนร่วมของข้าราชการครู ผู้ปกครอง และเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยให้ครอบคลุมทุกด้าน โดยเฉพาะมาตรการซึ่งเกี่ยวข้องและพบการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง เช่น การใช้ความรุนแรง, การล่อลวงละเมิดทางเพศ, อุบัติภัย ฯลฯ

(๓) ดำเนินงานตามมาตรการดำเนินการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) ภายใต้ยุทธศาสตร์ "ระบบดี มีภูมิคุ้มกัน ทันเวลา" โดยได้ดำเนินการ ๔ มาตรการ ได้แก่

๑. มาตรการที่ ๑ การป้องกัน
๒. มาตรการที่ ๒ การเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา
๓. มาตรการที่ ๓ การเยียวยาและการบำรุงขวัญ
๔. มาตรการที่ ๔ การรายงานเหตุ

(๔) มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน

มาตรการที่ ๑ การป้องกัน

๑.๑ มีแผนปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ (Safety School)

กระบวนการและแนวทางดำเนินงาน

๑. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาความปลอดภัยในสถานศึกษา
๒. กำหนดแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนมาตรการดำเนินการความปลอดภัยในสถานศึกษา
๓. กำหนดแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมพัฒนาบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
๔. มีระบบเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒ พัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ครู บุคลากรในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ

กระบวนการและแนวทางดำเนินงาน

๑. กำหนดให้มีการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และทักษะ ๓ ด้าน ดังนี้

- ๑) การจัดการความขัดแย้ง
- ๒) การคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและช่วยเหลือ
- ๓) การจัดการในภาวะฉุกเฉิน

๒. บูรณาการการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน

๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนให้มีทักษะชีวิต สามารถแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

๔. เปิดช่องทางให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น เสนอแนวทาง ความต้องการ เกี่ยวกับ

ความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยผ่านกลไกของสภานักเรียนหรือกล่องรับฟังความคิดเห็นของสถานศึกษา

๕. ดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบตามโอกาส และความเหมาะสม

๑.๓ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในสถานศึกษา

กระบวนการและแนวทางดำเนินงาน

๑. จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถานศึกษาให้มีความปลอดภัย เหมือนบ้านที่ "อบอุ่น น่าอยู่"

๒. มีมาตรการการจัดการความปลอดภัยหลายรูปแบบ ตามความเหมาะสมของสภาพปัญหา

๓. มีแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา

๑.๔ การมีส่วนร่วมของสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและภาคีเครือข่าย

กระบวนการและแนวทางดำเนินงาน

คณะกรรมการประกอบด้วย ผู้อำนวยการเป็นประธาน รองผู้อำนวยการ/ผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นรองประธานผู้แทนครู ผู้แทนเขต ผู้แทนสำนักงานเขต ผู้แทนกรรมการสถานศึกษา ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนนักเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล/กิจการนักเรียน หรือผู้รับผิดชอบเป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่

- ๑) ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการมาตรการดำเนินการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School)
- ๒) กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ปัญหาความปลอดภัยในสถานศึกษาตามความเหมาะสมของโรงเรียน
- ๓) วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ ระดับความรุนแรงของเหตุที่เกิดขึ้น และกำหนดแนวทางแก้ไข
- ๔) ดำเนินการแก้ปัญหาตามแนวทางที่กำหนด
- ๕) ดูแลช่วยเหลือ เยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบให้เกิดความพึงพอใจตามความเหมาะสม
- ๖) กำกับติดตาม และประเมินผล รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

มาตรการที่ ๒ การเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา

๒.๑ จัดการและแก้ไขให้ความช่วยเหลือหากเกิดเหตุการณ์

กระบวนการและแนวทางดำเนินงาน

๑. สถานศึกษามีแนวปฏิบัติการจัดการหรือการระงับเหตุ การช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา

๒. สร้างความตระหนัก ประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้แนวปฏิบัติการจัดการ และการช่วยเหลือทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

๓. เตรียมบุคลากร และเครื่องมือให้พร้อมรับสถานการณ์ เช่น การซ้อมดับเพลิง การซ้อมหนีไฟ

การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น

แผนเผชิญเหตุ ตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา สพฐ. ปี ๒๕๖๘

โรงเรียนหนองไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

๔. โรงเรียนจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน ตามมาตรการดำเนินการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อป้องกันและดูแลความปลอดภัยให้กับนักเรียน โดยยึดความปลอดภัยของนักเรียนเป็นสำคัญ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสิทธิเสรีภาพทางสังคม

๒.๒ คัดกรองและช่วยเหลือเบื้องต้นในสถานศึกษา

กระบวนการและแนวทางดำเนินงาน

๑. ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ประเมินสถานการณ์ และคัดกรอง ให้การช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา

๒. ให้การช่วยเหลือเบื้องต้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ประสบเหตุมีความปลอดภัยหรือลดอัตราความรุนแรงของเหตุการณ์ลง

๓. กำหนดขั้นตอนและวิธีการแจ้งเหตุหรือระงับเหตุ สามารถช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อม ประเมินสถานการณ์เบื้องต้นได้ทันที

๔. ผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุ ดำเนินการช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้น โดยทันที

กระบวนการและการดำเนินงาน

๑. กำหนดช่องทางประสานพิเศษเพื่อขอการสนับสนุนช่วยเหลือ จากหน่วยงานต่างๆ เมื่อมีภาวะวิกฤติเกิดขึ้น เช่น สถานพยาบาล สถานีตำรวจ สถาบันจิตวิทยา เป็นต้น

๒. สถานศึกษาระงับเหตุ ช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา เช่น การรับฟัง การเจรจาต่อรองการเก็บข้อมูล เป็นต้น

๒.๔ ส่งต่อผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่ชัดเจน (กรณีส่งต่อ)

กระบวนการดำเนินงาน

มีขั้นตอนส่งต่อที่ชัดเจน เป็นการเฉพาะกับสถานการณ์ เพื่อให้ผู้ประสบเหตุได้รับการบำบัดรักษา ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ จากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

๒.๕ ติดตามและประสานงานในการประเมินสภาพจิตใจของนักเรียน

กระบวนการและการดำเนินงาน

มีการประสานงาน ติดตาม และประเมินสถานการณ์หลังได้รับการดูแลช่วยเหลือ

มาตรการที่ ๓ การเยียวยาและการบำรุงขวัญ

๓.๑ มาตรการช่วยเหลือ เยียวยา ฟื้นฟูจิตใจ ผู้ได้รับผลกระทบ

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. ด้านการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บตามสิทธิประโยชน์ทางกฎหมาย

๒. จัดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และสังคม เพื่อสร้างความภาคภูมิใจและรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง

๓. จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือเยียวยาฟื้นฟูจิตใจ (การให้คำปรึกษา)

๓.๒ ประสานทำความเข้าใจตามสถานการณ์ และความเหมาะสมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. สถานศึกษากำหนดแนวทางในการช่วยเหลือ ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ ที่สามารถตรวจสอบได้ อาทิ การจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย การขอรับบริจาค

๒. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่เหตุที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

แผนเผชิญเหตุ ตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา สพฐ. ปี ๒๕๖๘

โรงเรียนหนองไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

และผู้ได้รับผลกระทบ

๓. ประธานองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบได้รับสิทธิประโยชน์
พึงมี เช่น เงินประกันสังคม ประกันชีวิต เป็นต้น

มาตรการที่ ๔ การรายงานเหตุ

๔.๑ รายงานระหว่างประสบเหตุ

๔.๑.๑ กรณีฉุกเฉิน

๔.๑.๒ กรณีไม่ฉุกเฉิน

กระบวนการและแนวทางดำเนินงาน

๑. กรณีฉุกเฉิน (ประสบเหตุซึ่งหน้าหรือกรณีเป็นข่าว)

- รายงานต้นสังกัดทราบทันที
- ติดตามจากเหตุที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดและรายงานเป็นระยะ

๒. กรณีไม่ฉุกเฉิน

- รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ
- บันทึกข้อมูลในแบบรายงานที่สถานศึกษากำหนด

๔.๒ รายงานหลังประสบเหตุ

กระบวนการและแนวทางดำเนินงาน

- รายงานผลการดำเนินงาน
- รายงานผลการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔.๓ การติดตามและประเมินผลมาตรการการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

รายงานการติดตามและประเมินผลมาตรการการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา พร้อมทั้ง
จัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ

- มีการประชุมวางแผนร่วมกันในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- นำมติในที่ประชุมมากำหนดมาตรการการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา

ครอบครัวไม่ทอง วิธีใหม่ วิธีคุณภาพ

ความปลอดภัย	มาตรการป้องกัน	มาตรการระหว่าง เผชิญเหตุ และการแก้ไขปัญหา	การฟื้นฟู ช่วยเหลือ เยียวยาและการ บำรุงขวัญ	ขั้นตอน และวิธีการ รายงาน
ระบบดี มีภูมิคุ้มกัน ทันเวลา	๑. มีแผนปฏิบัติการการ พัฒนาระบบรักษาความ ปลอดภัยในสถานศึกษา ๒. การพัฒนาศักยภาพ และการดูแลช่วยเหลือ ผู้เรียนและผู้ได้รับ ผลกระทบ ๓. การพัฒนา สิ่งแวดล้อมและ บรรยากาศใน สถานศึกษา ๔. การมีส่วนร่วมของ สถานศึกษาผู้ปกครอง ชุมชน และภาคี เครือข่าย	๑. มีการเตรียมความ พร้อมในการจัดการและ การช่วยเหลือหากมี เหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้น ๒. มีระบบคัดกรองและ ช่วยเหลือเบื้องต้นใน สถานศึกษา ๓. ประสานความ ร่วมมือกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ๔. มีระบบส่งต่อผู้เรียน และผู้ได้รับ ผลกระทบที่ชัดเจน ๕. มีระบบติดตามและ ประสานงานในการ ประเมินสภาพจิตใจของ นักเรียน	๑. มาตรการ ช่วยเหลือผู้ที่ได้รับ ผลกระทบโดยตรง ๒. มาตรการ ช่วยเหลือเยียวยา ฟื้นฟูจิตใจผู้เรียน และผู้ได้รับ ผลกระทบ ๓. มาตรการเยียวยา และบำรุงขวัญ ต่อ ผู้เรียนและผู้ได้รับ ผลกระทบ	สถานศึกษาสร้างกลไก ในการรายงานเหตุได้ อย่างทันทั่วถึงและมี ประสิทธิภาพซึ่ง ประกอบไปด้วย ๓ ส่วน ได้แก่ ๑. รายงานระหว่าง ประสบเหตุ ๑.๑ กรณีฉุกเฉิน ๑.๒ กรณีไม่ ฉุกเฉิน ๒. รายงานหลัง ประสบเหตุ ๓. การติดตามและ ประเมินผลมาตรการ การรักษา ความปลอดภัยใน สถานศึกษา

๑. มาตรการป้องกัน

มาตรการป้องกัน	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. มีแผนปฏิบัติการรักษา ความปลอดภัยใน สถานศึกษาอย่างเป็น ระบบ (Safety School)	๑. ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาความปลอดภัยใน สถานศึกษา ๒. กำหนดแผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนความปลอดภัยใน สถานศึกษา ๓. กำหนดแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๔. มีระบบเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยใน สถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. การพัฒนาศักยภาพ ผู้บริหาร ครู บุคลากรใน	๑. กำหนดให้มีการเพิ่มความรู้ ทักษะ ทักษะ ๑) การจัดการความขัดแย้ง ๒) การคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและช่วยเหลือ

มาตรการป้องกัน	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
การดูแลช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ	๓) การจัดการในภาวะฉุกเฉิน ๒. บูรณาการการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนให้มีทักษะชีวิต สามารถแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ๔. เปิดช่องทางให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น เสนอแนวทาง ความต้องการเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยผ่านกลไกของสถานักเรียนหรือกล่องรับฟังความคิดเห็นของสถานศึกษา ๕. ดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบตามโอกาส และความเหมาะสม
๓. การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในสถานศึกษา	๑. จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของโรงเรียนให้เป็นเสมือนบ้านที่ “สะอาด น่าดู น่าอยู่ น่าเรียน และปลอดภัย” ๒. มีมาตรการการจัดการความปลอดภัยหลายรูปแบบตามความเหมาะสมของสภาพปัญหา ๓. จัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา
๔. การมีส่วนร่วมของสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและภาคีเครือข่าย	คณะกรรมการประกอบด้วย ผู้อำนวยการ เป็นประธาน รองผู้อำนวยการ/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นรองประธาน ผู้แทนครูผู้แทนเขต ผู้แทนสำนักงานเขต ผู้แทนกรรมการสถานศึกษา ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนนักเรียน รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล / กิจการนักเรียน หรือผู้รับผิดชอบ เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่ ๑. ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการสถานศึกษาปลอดภัย (Safety School) ๒. กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ปัญหาความปลอดภัยในสถานศึกษาตามความเหมาะสมของโรงเรียน ๓. วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ ระดับความรุนแรงของเหตุที่เกิดขึ้น และกำหนดแนวทางแก้ไข ๔. ดำเนินการแก้ปัญหาตามแนวทางที่กำหนด ๕. ดูแลช่วยเหลือ เยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบให้เกิดความพึงพอใจตามความเหมาะสม ๖. กำกับติดตาม และประเมินผล รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

๒. มาตรการระหว่างเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา

มาตรการระหว่างเผชิญเหตุและการแก้ปัญหา	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. จัดการและแก้ไขให้ความช่วยเหลือหากเกิดเหตุการณ์	๑. สถานศึกษามีแนวทางปฏิบัติการจัดการหรือการระงับเหตุ การช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา ๒. สร้างความตระหนัก ประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้แนวปฏิบัติการจัดการและการช่วยเหลือทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ๓. เตรียมบุคลากรและเครื่องมือให้พร้อมรับสถานการณ์ เช่น การซ้อมดับเพลิง การซ้อมหนีไฟ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น

มาตรการระหว่าง เผชิญเหตุ และการแก้ปัญหา	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๒. คัดกรองและช่วยเหลือ เบื้องต้นในสถานศึกษา	๑. ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ประเมินสถานการณ์ และคัดกรอง ให้การช่วยเหลือ ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา ๒. ให้การช่วยเหลือเบื้องต้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ ประสบเหตุมีความปลอดภัยหรือลดอัตราความรุนแรงของเหตุการณ์ลง ๓. กำหนดขั้นตอนและวิธีการแจ้งเหตุหรือระงับเหตุ สามารถช่วยเหลือด้านร่างกาย และจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นได้ทันที ๔. ผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุ ดำเนินการช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อมประเมิน สถานการณ์เบื้องต้นโดยทันที
๓. จัดการและประสาน ความร่วมมือกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	๑. กำหนดช่องทางประสานพิเศษเพื่อขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ เมื่อมีภาวะวิกฤตเกิดขึ้น เช่น สถานพยาบาล สถานีตำรวจ สถาบันจิตวิทยา เป็น ต้น ๒. สถานศึกษาระงับเหตุ ช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา เช่น รับฟัง เจรจา ต่อรอง เก็บข้อมูล เป็นต้น
๔. ส่งต่อผู้เรียนและผู้ ได้รับผลกระทบที่ชัดเจน (กรณีส่งต่อ)	มีขั้นตอนส่งต่อที่ชัดเจน เป็นการเฉพาะกับสถานการณ์ เพื่อให้ผู้ประสบเหตุได้รับการ บำบัดรักษาทั้งด้านร่างกายและจิตใจ จากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง
๕. ติดตามและ ประสานงานในการ ประเมินสภาพจิตใจของ นักเรียน	มีการประสานงาน ติดตาม และประเมินสถานการณ์หลังได้รับการดูแลช่วยเหลือ

๓. มาตรการการฟื้นฟู ช่วยเหลือเยียวยาและการบำรุงขวัญ

มาตรการเยียวยา และการบำรุงขวัญ	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. มาตรการช่วยเหลือ เยียวยา ฟื้นฟูจิตใจ ผู้ที่ ได้รับผลกระทบ	๑. ด้านการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บตามสิทธิประโยชน์ทางกฎหมาย ๒. จัดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และสังคมเพื่อสร้างความภาคภูมิใจและ รู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ๓. จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือเยียวยาฟื้นฟูจิตใจ (การให้คำปรึกษา)
๒. ประสานทำความเข้าใจ ตามสถานการณ์และ ความเหมาะสมให้ผู้ ที่เกี่ยวข้องทราบ	๑. สถานศึกษากำหนดแนวทางในการช่วยเหลือ ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ ที่สมมา รถตรวจสอบได้ อาทิ การจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย การขอรับบริจาค ๒. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่เหตุที่เกิด ขึ้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ

มาตรการเยียวยา และการบำรุงขวัญ	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
	๓. ประธานองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบได้รับสิทธิประโยชน์พึงมี เช่น เงินประกันสังคมประกันชีวิต เงินกองทุนช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุ/อุบัติเหตุ สพม.เพชรบูรณ์ เป็นต้น

๔. มาตรการในการรายงานเหตุ

มาตรการในการ รายงานเหตุ	กระบวนการ/แนวทางการดำเนินงาน
๑. รายงานระหว่างประสบเหตุ ๑.๑ กรณีฉุกเฉิน ๑.๒ กรณีไม่ฉุกเฉิน	๑.๑ กรณีฉุกเฉิน (ประสบเหตุซึ่งหน้าหรือกรณีเป็นข่าว) - รายงานต้นสังกัดทราบทันที - ติดตามผลจากเหตุที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดและรายงานเป็นระยะ ๑.๒ กรณีไม่ฉุกเฉิน - รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ - บันทึกข้อมูลในแบบรายงานที่สถานศึกษากำหนด
๒. รายงานหลังประสบเหตุ	- รายงานผลการดำเนินการ - รายงานผลการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
๓. การติดตามและประเมินผลมาตรการการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	รายงานการติดตามและประเมินผลมาตรการการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา พร้อมทั้งจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ - มีการประชุมวางแผนร่วมกันในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และนำมติที่ประชุมมากำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา

การคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน

สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่นักเรียนมีความใกล้ชิดมากที่สุด รองลงมาจากครอบครัว ผู้ปกครองให้การยอมรับและคาดหวังว่าจะได้รับความรู้ การอบรมสั่งสอน การดูแลด้วยการเอาใจใส่ สถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของนักเรียนเป็นหลัก ให้นักเรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่มีความปลอดภัย การจัดการเรียน การสอนต้องครอบคลุม ทั้งด้านความรู้ ทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมทั้ง สอนทักษะชีวิต ที่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพ ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) คือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความรู้ ค่านิยม มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ นั่นคือ นักเรียนได้รับการพัฒนาให้เป็น “คนดี เก่ง และมีความสุข” นอกจากนี้ ครูต้องบูรณาการเนื้อหาความรู้ และพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีความพร้อมอย่างเป็นองค์รวม โดยการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตนักเรียน และแก้วิกฤติทางสังคม สถานศึกษาต้องจัดระบบงาน กิจกรรมที่ส่งเสริม ความประพฤติให้เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยให้กับนักเรียน น ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน โดยการ

กระบวนการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ๕ ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ การส่งต่อไปใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม นักเรียนจะต้องได้รับการพิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครอง และดูแล โดยมี ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต

การสร้างความปลอดภัยให้กับนักเรียน เป็นบทบาทหน้าที่ที่สำคัญที่สุดที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ โดยต้องจัดให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และครูเป็นผู้มีความสำคัญที่สุดในการ ขับเคลื่อน เพื่อคุ้มครองดูแลนักเรียน สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียน ดังนั้นในการสร้างความปลอดภัยให้กับนักเรียนจะต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับนักเรียนอย่างแท้จริงสถานศึกษาต้องส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนเติบโตอย่างเต็มศักยภาพ ด้วยการสร้างความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียน รวมทั้งการ ปกป้อง ค้ำครอง และช่วยเหลือนักเรียนจากอันตรายต่าง ๆ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ การสร้างความปลอดภัยให้กับนักเรียนย่อมส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

การดำเนินการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอน วิธีการปฏิบัติงานและเครื่องมือ โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครอง ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษา เป็นผู้มีส่วนร่วมในการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีกระบวนการดังนี้

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา/ครูที่ได้รับแจ้งเหตุ หรือประสบเหตุบันทึกข้อมูลรายงานตามเหตุการณ์และแจ้งไปยังผู้บริหารสถานศึกษาทุกกรณี โดยรายงานผ่านทางช่องทาง Line Application และบันทึกข้อมูลลงแบบฟอร์มเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน

๓. ผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุดำเนินการช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นทันที

๔. ให้การคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียนโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียนเป็นหลัก

๕. กรณีที่นักเรียนมีความเสี่ยงต้องได้รับการคุ้มครอง และจัดเจ้าหน้าที่ให้ความคุ้มครองนักเรียนผู้ประสบเหตุทันทีซึ่งต้องคำนึงถึงผลความปลอดภัยของนักเรียน พร้อมดำเนินการหาข้อเท็จจริง และกรณีเร่งด่วนให้รายงานหน่วยงานต้นสังกัดทันที

๖. กรณีนักเรียนพึงได้รับการสงเคราะห์ โดยให้เจ้าหน้าที่ส่งต่อไปรับการสงเคราะห์ทันที

๗. ประสานข้อมูล จัดทำ/จัดเก็บข้อมูลสถานศึกษา และรายงานไปยัง สพม.เพชรบูรณ์ และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

๘. รายงานและประสานความร่วมมือเพื่อส่งต่อความรับผิดชอบด้านข้อมูลแก่ผู้เกี่ยวข้อง

๙. ติดตามสถานการณ์และทบทวนการดำเนินงานและรายงานสถานการณ์เพื่อช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

ค่านิยมเกี่ยวกับการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน

การคุ้มครอง หมายถึง การดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เสี่ยง หรือต้องสงสัยว่าถูกระทำรุนแรง หรือล่วงละเมิดนักเรียนที่ถูกระทำรุนแรง หรือถูกล่วงละเมิด และนักเรียนที่ถูกระทำรุนแรง หรือล่วงละเมิดต่อบุคคลอื่น โดยมีระบบและขั้นตอนการปฏิบัติที่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่เกิดขึ้นกับนักเรียน เป็นหลักสอดคล้องกับหลักปฏิบัติตามกฎหมายและหลักปฏิบัติที่มีมาตรฐาน

การช่วยเหลือ หมายถึง การส่งเสริม พัฒนา การป้องกัน และแก้ไขปัญหา เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนา เต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง

เด็ก หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

นักเรียน หมายถึง เด็กซึ่งกำลังรับการศึกษาที่อยู่ในความดูแลของโรงเรียนหนองไผ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นักเรียน หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส และเป็นนักเรียนซึ่งกำลังรับการศึกษาที่อยู่ในความดูแลความดูแลของโรงเรียนหนองไผ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

บิดามารดา หมายถึง บิดามารดาของนักเรียนไม่ว่าจะสมรสกันหรือไม่

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา ผู้อนุบาล ผู้รับบุตรบุญธรรม และผู้ปกครอง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้หมายความรวมถึง พ่อเลี้ยง แม่เลี้ยง ผู้ปกครองสวัสดิภาพ นายจ้าง ตลอดจนบุคคลอื่น ซึ่งรับนักเรียนไว้ในความอุปการะเลี้ยงดูหรือซึ่งนักเรียนอาศัยอยู่ด้วย

พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายถึง ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่งทั้งของรัฐ และเอกชน

ผู้บริหารระดับจังหวัดสังกัด สพฐ. หมายถึง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา/ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา/ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัด/ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัด

ฉก.ชน.สพฐ. หมายถึง ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ฉก.ชน.สพม.พช. หมายถึง ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

สถานศึกษา หมายถึง สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานทางการศึกษา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

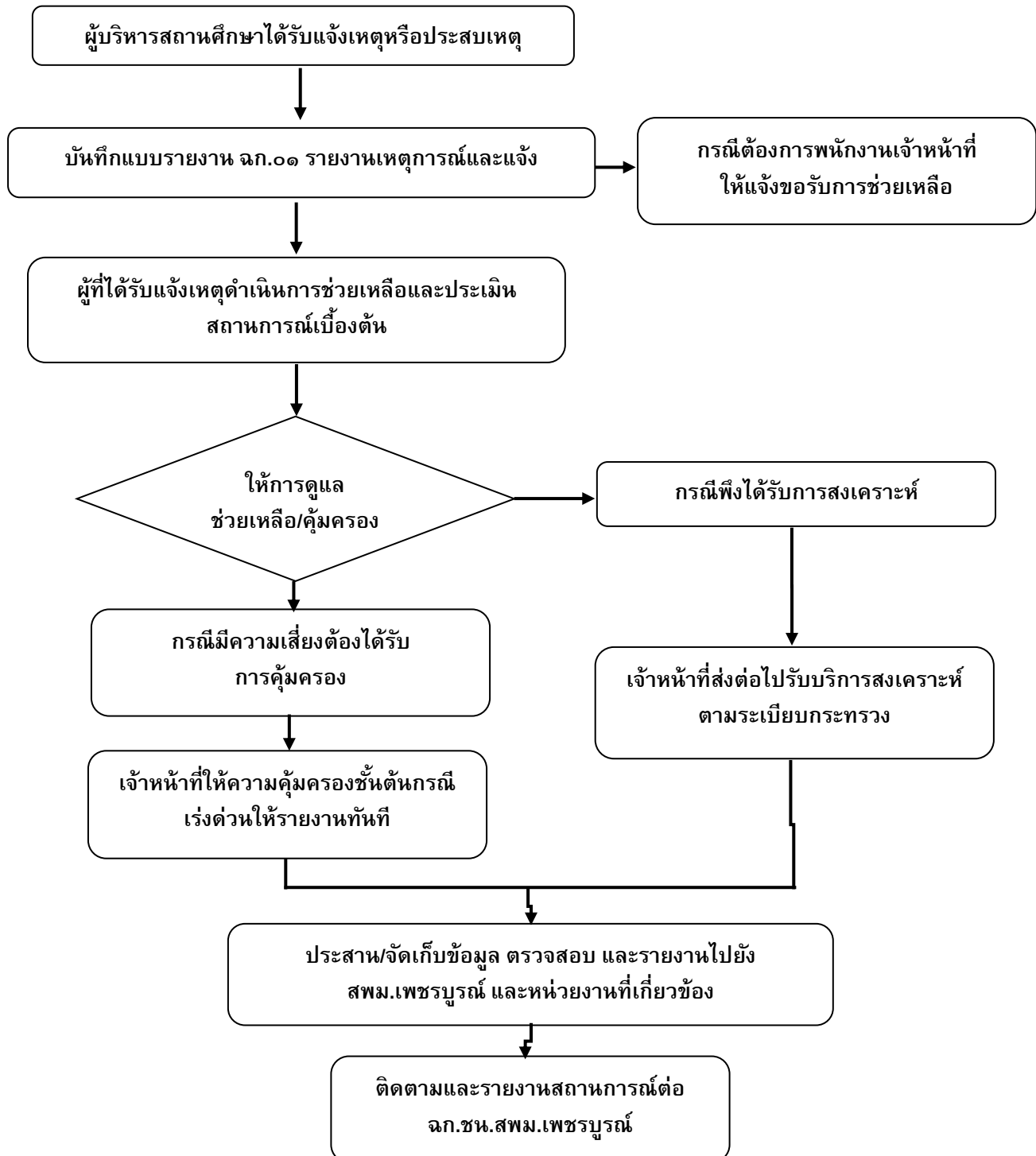
ทีมสหวิชาชีพ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ทำงานประสานความร่วมมือจากหลายสาขาวิชาชีพ เพื่อมุ่งแก้ปัญหาอย่างมีระบบ เป็นกระบวนการอยู่บนพื้นฐานที่มีจุดประสงค์ และเป้าหมายเดียวกันในการปฏิบัติงาน โดยมีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อการประเมินสภาพการณ์ของปัญหา และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งกระบวนการ เช่น ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) มูลนิธิต่าง ๆ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์แพทย์ พยาบาลเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ องค์กรเพื่อการกุศล บ้านพักเด็กและครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) หมายถึง ศูนย์ช่วยเหลือสังคมภายใต้ชื่อ OSCC (One Stop Crisis Center) เป็นศูนย์บริการประชาชน ผู้ประสบปัญหาที่มีลักษณะบูรณาการและครบวงจร โดยมีหน้าที่รับแจ้งเหตุ เบาะแสประสานส่งต่อ และติดตามการใช้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการตั้งครุฑไม้พร้อม การค้ามนุษย์ การใช้แรงงานเด็ก การกระทำความรุนแรงต่อเด็กสตรีผู้สูงอายุและคนพิการ

กระบวนการและบทบาทการคุ้มครองช่วยเหลือนักเรียน

การคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน สถานศึกษาและครูต้องมีความตระหนักและเห็นความสำคัญในการปกป้องคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนักเรียนจะได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนเติบโตอย่างมีศักยภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม และสติปัญญา สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ดังนั้น ครูและสถานศึกษาจะต้องมีกระบวนการดำเนินงานคุ้มครอง และช่วยเหลือนักเรียน ดังนี้

แผนผังกระบวนการดำเนินงานคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน



กระบวนการดำเนินงานคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอน วิธีการปฏิบัติงานและเครื่องมือ โดยมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน และบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครอง ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีกระบวนการดังต่อไปนี้

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ได้รับแจ้งเหตุ หรือประสบเหตุ
๒. บันทึกข้อมูลตามแบบรายงาน ผก.๐๑ รายงานเหตุการณ์ และแจ้งไปยังศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หากกรณีต้องการพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้แจ้ง ตามสภาพปัญหาที่ต้องการช่วยเหลือ เช่น ผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพนักเรียนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๔ ดำรวจ พนักงานฝ่ายปกครอง โรงพยาบาล เป็นต้น
๓. ผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุดำเนินการช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจ พร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นโดยทันที
๔. ให้การคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียนโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักเรียน
๕. กรณีนักเรียนมีความเสี่ยงต้องได้รับการคุ้มครอง ให้จัดเจ้าหน้าที่ให้ความคุ้มครองขั้นต้นกับนักเรียน ผู้ประสบเหตุ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงผลความปลอดภัยของนักเรียน พร้อมดำเนินการหาข้อมูล ข้อเท็จจริง และกรณีเร่งด่วนให้รายงานหน่วยงานต้นสังกัดทันที
๖. กรณีนักเรียนพึงได้รับการสงเคราะห์ให้เจ้าหน้าที่ส่งต่อไปรับบริการสงเคราะห์
๗. ประสานข้อมูล จัดทำ/จัดเก็บข้อมูลสถานศึกษา และรายงานไปยัง สพม.เพชรบูรณ์ และผู้เกี่ยวข้องทราบ
๘. รายงานและประสานความร่วมมือเพื่อส่งต่อความรับผิดชอบด้านข้อมูลแก่ผู้เกี่ยวข้อง
๙. ติดตามสถานการณ์ ทบทวนการดำเนินงาน และรายงานสถานการณ์ต่อศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน

กรณีเร่งด่วนของการรายงาน

๑. กรณีเป็นข่าว สื่อมวลชนเขาติดตามสถานการณ์ให้สถานศึกษาประมวลสถานการณ์และรายงานต่อต้นสังกัดทันทีตามช่องทางการสื่อสาร เช่น แอปพลิเคชัน Line โทรศัพท์ โทรสาร และหนังสือราชการ
 ๒. กรณีฉุกเฉิน/รุนแรงให้รายงานต่อ สพม.เพชรบูรณ์ ทราบทันทีหรือภายใน ๒๔ ชั่วโมง โดยติดตามพร้อมรายงานเป็นระยะ
 ๓. กรณีเรื่องยุติแล้ว ให้รายงานการดำเนินงานและสรุปผลการดำเนินการคุ้มครองช่วยเหลือนักเรียนตามลำดับขั้นตอน
- เพื่อให้การรายงานมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาควรติดตามตรวจสอบผลการรายงานอีกครั้ง พร้อมทั้งจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานต่อไป

บทบาทการคุ้มครองช่วยเหลือนักเรียน

บทบาทของครู

๑. ให้การศึกษาแก่นักเรียน โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา และมีความรู้

๒. จัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ๕ ขั้นตอน และให้คำปรึกษากับเด็กนักเรียน
๓. จัดสภาพแวดล้อมและเฝ้าระวังปัจจัย/พื้นที่เสี่ยงด้านสังคมรอบ ๆ ตัวเด็กนักเรียน
๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนทั้งในและนอกชั้นเรียน
๕. ดูแลสุขภาพนักเรียนขณะอยู่ในสถานศึกษา
๖. ส่งเสริมให้พ่อแม่ และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา
๗. ครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลนักเรียน
๘. สร้างเครือข่าย/ประสานความร่วมมือในการคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน
๙. มีเครื่องมือในการติดตามสถานะของนักเรียน
๑๐. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนเบื้องต้นในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ผิดปกติกับนักเรียน
๑๑. รายงานต่อ สพม.เพชรบูรณ์ เมื่อพบเหตุการณ์ผิดปกติ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงและให้ความสำคัญในการคุ้มครองและดูแลช่วยเหลือนักเรียน
๒. สถานศึกษาดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเข้มแข็งโดยการจัดระบบคัดกรอง ระบบเข้าถึงสถานะปัญหาของนักเรียน ระบบการประเมินสถานะปัญหา และระบบการให้คำปรึกษา
๓. ป้องกันและเฝ้าระวังเพื่อไม่ให้นักเรียนเสี่ยงต่อภัยอันตราย ป้องกันนักเรียนให้ปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและบุคคล โดยสถานศึกษามีมาตรการป้องกัน แก้ไขบริเวณเสี่ยงอันตรายและมีระบบกฎหมายความปลอดภัยที่เหมาะสม
๔. จัดระบบงานและกิจกรรมให้กับนักเรียนและผู้มีส่วนร่วม
๕. ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องแจ้งเหตุ พร้อมทั้งรายงาน สพม.เพชรบูรณ์ ทราบ

แนวทางการช่วยเหลือนักเรียนและ

๑. การป้องกันและแก้ปัญหาด้านอุบัติเหตุ

- ๑.๑ อุบัติเหตุในสถานศึกษา
 - ๑) อุบัติเหตุจากอาคารเรียนอาคารประกอบ
 - ๒) อุบัติเหตุจากเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องเล่น สนามอุปกรณ์ ต่าง ๆ เช่น เครื่องทำน้ำเย็น พัดลม โทรทัศน์ ฯลฯ
 - ๓) อุบัติเหตุจากบริเวณภายในสถานศึกษา
- ๑.๒ อุบัติเหตุนอกสถานศึกษา
 - ๑) อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่างบ้านและสถานศึกษา
 - ๒) อุบัติเหตุจากยานพาหนะรับ-ส่งนักเรียน
 - ๓) อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา
 - ๔) อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษาภายนอกสถานศึกษา และการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ปัญหาอุบัติภัย (สาธารณภัย)

- ๒.๑ อัคคีภัย/วาตภัย/อุทกภัย/ธรณี/พิบัติภัย
- ๒.๒ โรคติดต่อในสถานศึกษา
- ๒.๓ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)

๓. การป้องกันและแก้ปัญหาด้านการเรียน

๓.๑ นักเรียนออกกลางคัน

๓.๒ นักเรียนติด ๐ ร และ มส.

๔. การป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจ

๔.๑ นักเรียนมีข้อจำกัดทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการเรียน

๔.๑.๑ กรณีนักเรียนยากจน

๔.๑.๒ กรณีการติดตามนักเรียนค้างจ่ายค่าบำรุงการศึกษา

๕. การป้องกันและแก้ปัญหาด้านความประพฤติและสังคม

๕.๑ ปัญหาระหว่างครูกับนักเรียน

๕.๒ ปัญหาระหว่างข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากับข้าราชการครูและบุคลากรภายนอก

๕.๓ ปัญหาระหว่างข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

๕.๔ การตั้งครมในวัยเรียน

๕.๕ การล่อลวงละเมิดทางเพศ

๕.๖ นักเรียนติดเกม/อินเทอร์เน็ต

๕.๗ นักเรียนเล่นการพนัน

๕.๘ นักเรียนถูกปล่อยปละ ละเลย ทอดทิ้ง

๕.๙ ยาเสพติด

๕.๑๐ ทะเลาวิวาท

๕.๑๑ ความรุนแรง

๕.๑๒ การกลั่นแกล้งรังแก (Bully)

๕.๑๓ การกลั่นแกล้งออนไลน์ (Cyber Bullying)

๕.๑๔ การแสดงออกด้านสิทธิเสรีภาพ

๖. การรายงานเหตุ (เอกสารทางราชการ/ICT)

๑. รายงานระหว่างประสบเหตุ

๑.๑ กรณีฉุกเฉิน (ประสบเหตุซึ่งหน้าหรือกรณีเป็นข่าว)

- รายงานต้นสังกัดทราบทันทีด้วย Application Line หรือโทรศัพท์

และแบบรายงาน นก.๐๑/๑, นก.๐๑/๒

- ติดตามผลจากเหตุที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดและรายงานเป็นระยะ

๑.๒ กรณีไม่ฉุกเฉิน

- รายงานผู้บริหารสถานศึกษาด้วย Application Line หรือโทรศัพท์และแบบรายงาน นก.๐๑/๑, นก.๐๑/๒

- ผู้บริหารสถานศึกษารายงาน สพม.เพชรบูรณ์ ด้วยแบบรายงาน นก.๐๑/๑, นก.๐๑/๒

๒. รายงานหลังประสบเหตุ

- กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนรายงานผลการดำเนินการและการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อผู้บริหาร

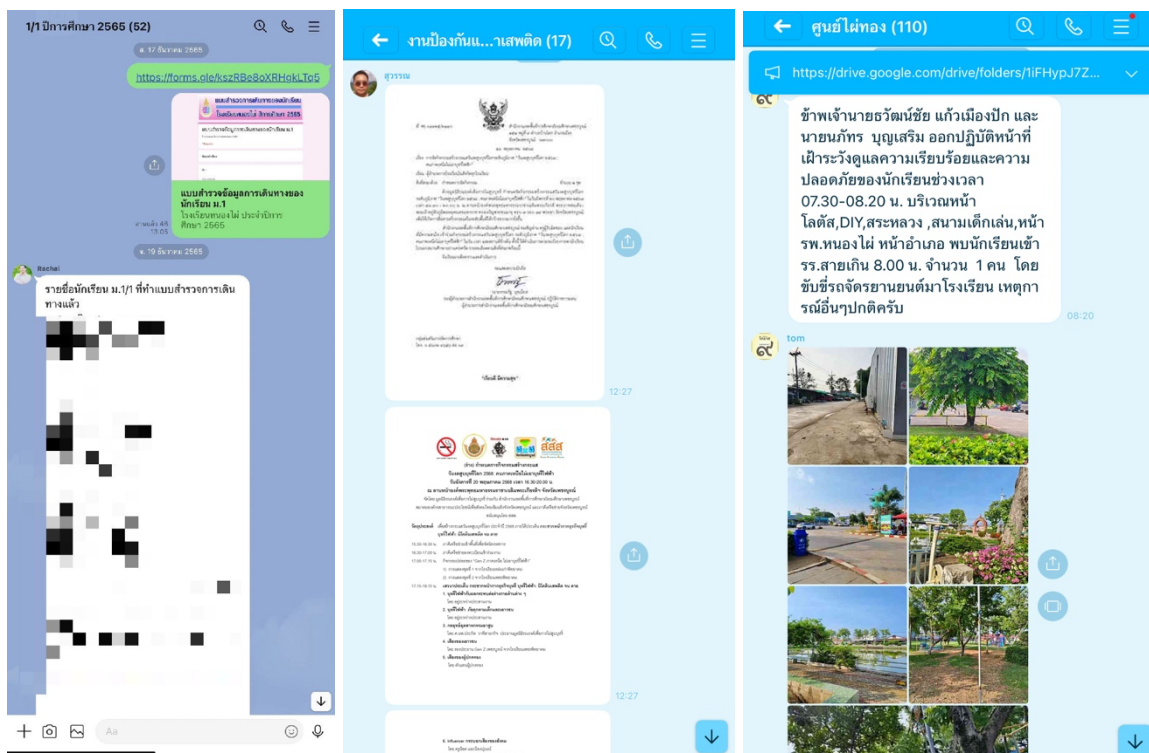
- ผู้บริหารรายงานผลการดำเนินการต่อ สพม.เพชรบูรณ์

ส่วนที่ ๔

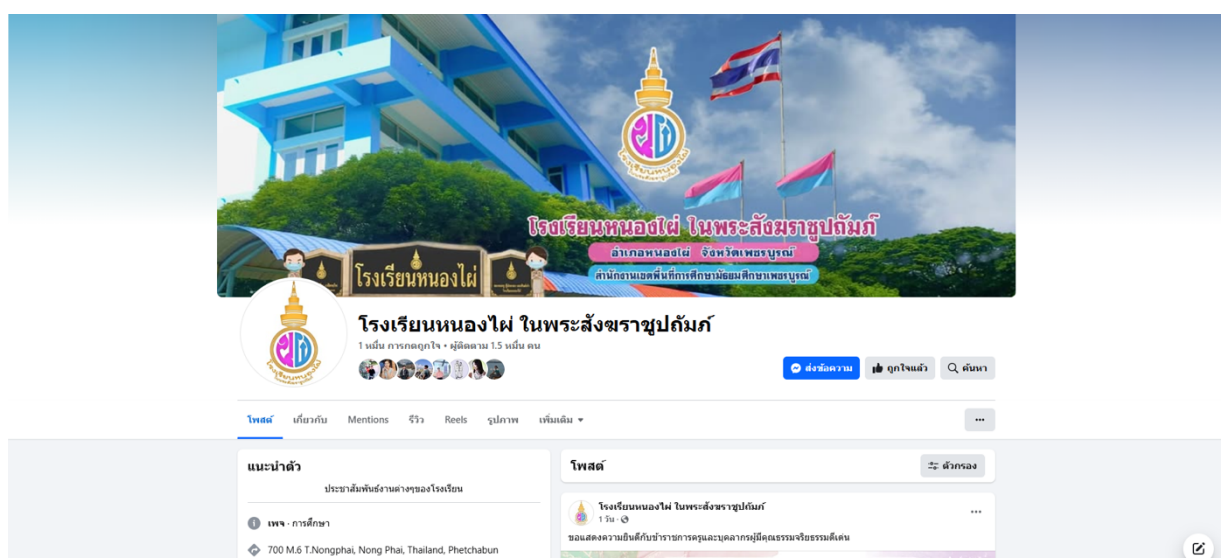
การติดต่อสื่อสาร

๑. ช่องทางการติดต่อสื่อสาร

๑.๑ Group Line ห้องเรียน/กลุ่มงาน/โรงเรียน



๑.๒ Facebook : <https://web.facebook.com/nongphai๒๕๖๒>



แผนเผชิญเหตุ ตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา สพฐ. ปี ๒๕๖๘
โรงเรียนหนองไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

๑.๓ Website : <https://www.nongphai.ac.th/web/>

ปณิธานโรงเรียนหนองไผ่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

เป็นคนดี
มีวิชา
กีฬาเก่ง
เครื่องวินัย

โรงเรียนหนองไผ่ อำเภอนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ | กล้วยโปรเซสย์

กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน
โรงเรียนหนองไผ่ ในพระสังฆราชูปถัมภ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

ระเบียบการแต่งกายชุดนักเรียน และทรงผมนักเรียน โรงเรียนหนองไผ่

E - Service

Accident

แบบรายงาน
นักเรียนประสบอุบัติเหตุ

แบบฟอร์มกรอกข้อมูลเสี่ยง

๑.๔ MOE Safety Center / NP Safety Center

ระบบมาตรฐานความปลอดภัยในสถานศึกษา เพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน แก้ไขปัญหาพร้อมกัน
ของโรงเรียนกับผู้ปกครอง และนักเรียนโรงเรียนหนองไผ่

โรงเรียนหนองไผ่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

SAFE สถานศึกษาปลอดภัย
MOE Safety Center

NP Safety Center

ระบบมาตรฐานความปลอดภัยใน
สถานศึกษาเพื่อช่วยเหลือนักเรียน
แก้ไขปัญหาพร้อมกันของโรงเรียนกับ
ผู้ปกครองและนักเรียนโรงเรียนหนองไผ่

พบเหตุไม่ปลอดภัยโปรดแจ้ง

SCAN ME

ติดต่อสอบถาม 056-781622

www.nongphai.ac.th

โรงเรียนหนองไผ่ ในพระสังฆราชูปถัมภ์

แผนเผชิญเหตุ ตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา สพฐ. ปี ๒๕๖๘
โรงเรียนหนองไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

๑.๕ หมายเลขโทรศัพท์/โทรสารโรงเรียน

โทรศัพท์ : ๐๕๖-๗๘๑๖๒๒

โทรสาร : ๐๕๖-๗๘๑๖๒๓

๑.๖ E-Mail โรงเรียน

saraban@nongphai.ac.th

๑.๗ ติดต่อด้วยตัวเอง

โรงเรียนหนองไผ่

เลขที่ ๗๐๐ หมู่ ๖ ตำบลหนองไผ่ อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์



๑. กลุ่มอำนวยการ โทร. ๐๕๖-๐๒๙ ๖๕๖ ต่อ ๐๑
๒. กลุ่มบริหารบุคคล โทร. ๐๕๖-๐๒๙ ๖๕๖ ต่อ ๐๓
๓. กลุ่มบริหารการเงินและสินทรัพย์ โทร. ๐๕๖-๐๒๙ ๖๕๖ ต่อ ๐๕
๔. กลุ่มนโยบายและแผน โทร. ๐๕๖-๐๒๙ ๖๕๖ ต่อ ๐๗
๕. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา โทร. ๐๕๖-๐๒๙ ๖๕๖ ต่อ ๐๙
๖. กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการศึกษา โทร. ๐๕๖-๐๒๙ ๖๕๖ ต่อ ๑๑
๗. หน่วยตรวจสอบภายใน โทร. ๐๕๖-๐๒๙ ๖๕๖ ต่อ ๑๓

๒.๒ โรงพยาบาลหนองไผ่

เลขที่ ๖๕๕ หมู่ ๖ ถนนสระบุรี-หล่มสัก ต.หนองไผ่ อ.หนองไผ่ จ.เพชรบูรณ์

โทรศัพท์ ๐๕๖-๗๘๑๑๑๓-๔

Email : nphospital๑๑๒๖๘@gmail.com

๒.๓ สำนักงานสาธารณสุขหนองไผ่

เลขที่ ๖๕๕ หมู่ ๖ ต.หนองไผ่ อ.หนองไผ่ จ.เพชรบูรณ์

โทรศัพท์ ๐๕๖-๗๘๑ ๖๔๖

๒.๔ สถานีตำรวจภูธรหนองไผ่

เลขที่ ๗๗๗ หมู่ ๖ ซ.เทศบาล ๗ (ซอยสถานีตำรวจ) ต.หนองไผ่ อ.หนองไผ่ จ.เพชรบูรณ์

โทรศัพท์ ๐๕๖-๗๘๑ ๑๑๒, ๐๕๖-๗๘๑ ๗๘๑

๒.๕ สำนักงานเทศบาลตำบลหนองไผ่

เลขที่ ๓๓๓ หมู่ ๓ ต.หนองไผ่ อ.หนองไผ่ จ.เพชรบูรณ์

โทรศัพท์ ๐๕๖-๗๘๑ ๘๗๗

๒.๖ ศูนย์วิทยุประสานงานสมาคมอาสาสมัครร่วมกตัญญูจังหวัดเพชรบูรณ์ อำเภอหนองไผ่

ต.หนองไผ่ อ.หนองไผ่ จ.เพชรบูรณ์

โทรศัพท์ ๐๕๖-๗๑๓ ๗๔๑



แผนเผชิญเหตุ ตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา สพฐ. ปี ๒๕๖๘
โรงเรียนหนองไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

ส่วนที่ ๕

การกำกับติดตามและประเมินผล

สถานศึกษาดำเนินการกำกับ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ตามแนวดำเนินการ มาตรการ แนวทางปฏิบัติ โดยยึดตัวชี้วัดในการดำเนินการ ในทุกประเด็น มีการจัดทำเครื่องมือในการกำกับ ติดตาม และประเมินผล ที่มีคุณภาพและครอบคลุม มีการจัดทำ แผนการกำกับ ติดตาม และประเมินผลกำหนดปฏิทินดำเนินการ สรุปรายงาน และเผยแพร่ผลการดำเนินงาน อย่างเป็นระบบ โดยดำเนินการ ดังนี้

- ๑) แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- ๒) ศึกษาแนวดำเนินการ มาตรการ แนวทางการปฏิบัติ และตัวชี้วัดการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา
- ๓) จัดทำแผนการกำกับ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา
- ๔) กำหนดปฏิทินในการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา อย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง
- ๕) จัดทำเครื่องมือในการกำกับ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดในการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา
- ๖) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา
- ๗) สรุปผลการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา ให้ข้อเสนอแนะประเด็นที่เป็นจุดเด่น จุดควรพัฒนา พร้อมแนวทางในการพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป
- ๘) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษาในช่องทางที่หลากหลาย







ประกาศโรงเรียนหนองไผ่
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยโรงเรียนหนองไผ่

เพื่อให้การบริหารความปลอดภัยของโรงเรียนหนองไผ่ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพในการให้บริการและการแก้ไขปัญหา บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายความปลอดภัยในการเสริมสร้างความปลอดภัยให้นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนหนองไผ่ ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ โรงเรียนหนองไผ่ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยโรงเรียนหนองไผ่ ประกอบด้วย

๑. ที่ปรึกษา

- ๑.๑ นายเสกสรร กลิ่นพูน
นายอำเภอหนองไผ่
- ๑.๒ นายสิริชัย จันทร์พัชรินทร์
ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนหนองไผ่
- ๑.๓ นายสมรัฐ ศรีตระกูล
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลหนองไผ่
- ๑.๔ นางรัชดาภรณ์ ทองใจสด
สาธารณสุขอำเภอหนองไผ่
- ๑.๕ พ.ต.ท.วัตร โฉมคำ
รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม
สถานีตำรวจภูธรหนองไผ่

มีหน้าที่ ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน

๒. คณะกรรมการ

- | | |
|---|------------------|
| ๒.๑ นางสาวอารีรัตน์ ชูรวง
ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไผ่ | ประธานกรรมการ |
| ๒.๒ นายณัฏฐ์กร สวยศพร
รองผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไผ่ | รองประธานกรรมการ |
| ๒.๓ นางสาวภคชนัน แสนโฮม
รองผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไผ่ | กรรมการ |
| ๒.๔ นางสาวอมรา ขอดสันเทียะ
รองผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไผ่ | กรรมการ |

แผนเผชิญเหตุ ตามคู่มือการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา สพฐ. ปี ๒๕๖๘
โรงเรียนหนองไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

- ๒.๕ นายมนัสรัษฎ์ คำฟัก กรรมการ
รองผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไผ่
- ๒.๖ นางสาวรุ่ง พรหมอินทร์ กรรมการ
ครูชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ
- ๒.๗ นางกัญญา หมั่นชนะ กรรมการ
ครูชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล
- ๒.๘ นายพิรศิษฐ์ สิงห์โสภณ กรรมการ
ครูชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานทั่วไป
- ๒.๙ นางวนิดา สารสิทธิ์ กรรมการ
ครูชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานงบประมาณ
- ๒.๑๐ นางสาวอมทิพย์ ภัสรางกูร กรรมการ
ครูชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานอำนวยการ
- ๒.๑๑ นายยุทธนา นาอุดม กรรมการและเลขานุการ
ครูชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน
และหัวหน้าเจ้าหน้าที่ SC Operator
- ๒.๑๒ นางสาวชาริณา ศรีहरา กรรมการและเลขานุการ
ครูชำนาญการ
ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
และเจ้าหน้าที่ SC Action

มีหน้าที่ เสริมสร้างความปลอดภัย จัดให้มีรูปแบบ หรือกระบวนการในการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีความสุขและได้รับการปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยทั้งด้าน ร่างกาย และจิตใจ จัดให้มีกิจกรรมเสริมสร้างทักษะให้นักเรียนมีความสามารถในการดูแลตนเองจากภัยอันตราย ต่าง ท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘



(นางสาวอารีรัตน์ ชูรวง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไผ่



คำสั่งโรงเรียนหนองไผ่

ที่ ๑๓๕/๒๕๖๘

เรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดูแลระบบ MOE Safety Center ของโรงเรียนหนองไผ่

เพื่อให้การบริหารจัดการระบบ MOE Safety Center ของโรงเรียนหนองไผ่ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพในการให้บริการ และการแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ โรงเรียนหนองไผ่ จึงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดูแลระบบ MOE Safety Center ของโรงเรียนหนองไผ่ ประกอบด้วย

๑. เจ้าหน้าที่ Super SC Operator

- | | |
|--|-------------|
| ๑.๑ นางสาวอารีรัตน์ ชูรวง
ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไผ่ | หัวหน้า |
| ๑.๒ นายณัฏฐกร สวยศุข
รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน | เจ้าหน้าที่ |
| ๑.๓ นางสาวภคธันน์ แสนโฮม
รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานงบประมาณ | เจ้าหน้าที่ |
| ๑.๔ นางสาวอมรา ขอดสันเทียะ
รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ | เจ้าหน้าที่ |
| ๑.๕ นายมนัสศรีชัย คำฟัก
รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานทั่วไป | เจ้าหน้าที่ |

มีหน้าที่ รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหา เป็นผู้ดำเนินงานต่อหลังจากที่ SC Operator ได้ทำการรับเรื่อง และอนุมัติส่งต่อให้เจ้าหน้าที่ SC Action ดำเนินการแก้ไขปัญหา วิเคราะห์ หาข้อสรุปการแก้ไขปัญหา รายงานผลการดำเนินการ จนถึงการอนุมัติปิด Case หรือการอนุมัติส่งต่อไปยังสถานศึกษาหากเป็น Case ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษา หรือการอนุมัติส่งต่อไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒. เจ้าหน้าที่ SC Operator

- | | |
|--|---------|
| ๒.๑ นายยุทธนา นาอุดม
ครูชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน | หัวหน้า |
|--|---------|

๔. เจ้าหน้าที่ Admin

๒.๑ นางสาวอารีรัตน์ ชูรวง ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไผ่	หัวหน้า
๒.๒ นายณัฐกร สวยศธร รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน	เจ้าหน้าที่
๒.๓ นายมนัสรัษฎ์ คำฟัก รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานทั่วไป	เจ้าหน้าที่
๒.๔ นางสาวชาริณา ศรีเหลา ครูชำนาญการ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	เจ้าหน้าที่
๒.๕ นายราชัย แก้วยศ ครูชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานสื่อและเทคโนโลยี	เจ้าหน้าที่
๒.๕ นายนิกร หล้าน้อย ครูชำนาญการ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานแหล่งเรียนรู้	เจ้าหน้าที่

มีหน้าที่ รับผิดชอบในการเพิ่มหน่วยงานสถานศึกษาในสังกัด การเชิญสมาชิกเข้าสู่หน่วยงาน และการกำหนดบทบาทหน้าที่ภายในหน่วยงาน รวมถึงการปรับปรุง แก้ไข และลบ หน่วยงานสถานศึกษา สมาชิก และบทบาทหน้าที่ภายในหน่วยงาน

ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ โปร่งใส มีความเป็นธรรม รวดเร็ว และรอบคอบ

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๘



(นางสาวอารีรัตน์ ชูรวง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไผ่

**แบบมอบหมายงานเจ้าหน้าที่ดูแลระบบ MOE Safety Center
โรงเรียนหนองไผ่**

เขียนที่ โรงเรียนหนองไผ่
วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

ข้าพเจ้านางสาวอารีรัตน์ ชูรวง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนหนองไผ่ รหัสสถานศึกษา ๑๐๖๓๘๐๖๐๘ จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้มอบหมายงานในหน้าที่ เจ้าหน้าที่ดูแลระบบ MOE Safety Center ตามคำสั่งโรงเรียนหนองไผ่ เรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดูแลระบบ MOE Safety Center ของโรงเรียนหนองไผ่ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ รายชื่อ ดังนี้

๑. เจ้าหน้าที่ Super SC Operator

- ๑.๑ นางสาวอารีรัตน์ ชูรวง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไผ่
E-mail : areerut@nongphai.ac.t
Tel : ๐๘๖ - ๗๖๒ ๐๐๗๙
- ๑.๒ นายณัฐกร สวยศธร ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน
E-mail : natkorn@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๓ - ๙๕๓ ๕๘๘๕
- ๑.๓ นางสาวภคธันน์ แสนโสม ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานงบประมาณ
E-mail : pakatanan@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๖ - ๒๒๒ ๘๒๐๖
- ๑.๔ นางสาวอมรา ขอดสันเทียะ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ
E-mail : amara@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๑ - ๗๓๔ ๑๔๖๓
- ๑.๕ นายมนัสรัญ คำฟัก ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานทั่วไป
E-mail : manatsarat@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๐ - ๕๐๖ ๐๓๔๒

มีหน้าที่ รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหา เป็นผู้ดำเนินงานต่อหลังจากที่ SC Operator ได้ทำการรับเรื่อง และอนุมัติส่งต่อให้เจ้าหน้าที่ SC Action ดำเนินการแก้ไขปัญหา วิเคราะห์ หาข้อสรุปการแก้ไขปัญหา รายงานผลการดำเนินการ จนถึงการอนุมัติปิด Case หรือการอนุมัติส่งต่อไปยังสถานศึกษาหากเป็น Case ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษา หรือการอนุมัติส่งต่อไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒. เจ้าหน้าที่ SC Operator

- ๒.๑ นายยุทธนา นาอุดม ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
E-mail : yutthana@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๙ - ๙๖๑ ๑๙๕๙

- ๒.๒ นายพีรศิษฐ์ สิงห์โสภณ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
E-mail : krununp@nongphai.ac.th
Tel : ๐๖๓ – ๓๔๓ ๑๖๔๘
- ๒.๓ นางกัญญา หมั่นชนะ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
E-mail : Kanya@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๘ – ๒๘๒ ๒๔๒๘
- ๒.๔ นางสาวจาริณา ศรีเหรา ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
E-mail : Charina@nongphai.ac.th
Tel : ๐๙๓ – ๓๙๘ ๒๒๖๕
- ๒.๕ นางสาวปวีณา มลทาพิพย์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
E-mail : Paweena@nongphai.ac.th
Tel : ๐๙๔ – ๖๘๘๑๕๖๒

มีหน้าที่ Moderator ระบบ MOE Safety Center รับ Case ที่แจ้งเข้ามายังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สรุปเหตุการณ์ เลือกปัญหาความไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง ประสานส่งต่อข้อมูลไปยังเจ้าหน้าที่ SC Action หรือสถานศึกษาในสังกัดที่เกี่ยวข้อง

๓. เจ้าหน้าที่ SC Action

- ๓.๑ นายณัฐกร สวยศพร ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน
E-mail : natkorn@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๓ – ๙๕๓ ๕๘๘๕
- ๓.๒ นางสาวภครนัน แสนโฮม ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานงบประมาณ
E-mail : pakatanan@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๖ – ๒๒๒ ๘๒๐๖
- ๓.๓ นางสาวอมรา ขอดสันเทียะ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ
E-mail : amara@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๑ – ๗๓๔ ๑๔๖๓
- ๓.๔ นายมนัสรัษฎ์ คำฟัก ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานทั่วไป
E-mail : manatsarat@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๐ – ๕๐๖ ๐๓๔๒
- ๓.๕ นายยุทธนา นาอุดม ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
E-mail : yutthana@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๙ – ๙๖๑ ๑๙๕๙
- ๓.๖ นางสาวจาริณา ศรีเหรา ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
E-mail : Charina@nongphai.ac.th
Tel : ๐๙๓ – ๓๙๘ ๒๒๖๕

๓.๗ นางสาวดวงกมล รูปหอม ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
E-mail : duangkamol@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๔ - ๕๕๕๖๘๙

มีหน้าที่ รับผิดชอบในการดำเนินการแก้ไขปัญหา ประสานงานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม
แก่ทุกฝ่าย หาข้อสรุปการแก้ไขปัญหา รายงานผลการดำเนินการ

๔. เจ้าหน้าที่ Admin

๔.๑ นางสาวอารีรัตน์ ชูรวง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไผ่
E-mail : areerut@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๖ - ๗๖๒ ๐๐๗๙

๔.๒ นายณัฐกร สวยศกร ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน
E-mail : natkorn@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๓ - ๙๕๓ ๕๘๘๕

๔.๓ นายมนัสรัษฎ์ คำฟัก ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานทั่วไป
E-mail : manatsarat@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๐ - ๕๐๖ ๐๓๔๒

๔.๔ นายราชัย แก้วยศ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
E-mail : rachai@nongphai.ac.th
Tel : ๐๘๖ - ๓๖๗ ๖๙๖๐

๔.๕ นายนิกร หล้าน้อย ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
E-mail : Krubank@nongphai.ac.th
Tel : ๐๙๙ - ๕๒๗ ๔๓๘๐

มีหน้าที่ รับผิดชอบในการเพิ่มหน่วยงานสถานศึกษาในสังกัด การเชิญสมาชิกเข้าสู่หน่วยงาน
และการกำหนดบทบาทหน้าที่ภายในหน่วยงาน รวมถึงการปรับปรุง แก้ไข และลบ หน่วยงานสถานศึกษา สมาชิก
และบทบาทหน้าที่ภายในหน่วยงาน

โดยมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ดูแลระบบ MOE Safety Center ปฏิบัติงานโดยใช้ Email ส่วนกลางของ
โรงเรียนหนองไผ่ ดังนี้

E-mail : moesc.๑๐๖๗๓๘๐๖๐๘@gmail.com

ลงชื่อ



(นางสาวอารีรัตน์ ชูรวง)
ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไผ่

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก
พ.ศ. ๒๕๔๖

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๘

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการพานักเรียน และนักศึกษาไปนอกสถานศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๒

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริม ความสำเร็จนักเรียน
และนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๘

กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๒

ระเบียบโรงเรียนหนองไผ่ ว่าด้วยการปกครองนักเรียน พ.ศ.๒๕๕๓
(แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๓)

ระเบียบโรงเรียนหนองไผ่ ว่าด้วยการปกครองนักเรียน พ.ศ.๒๕๕๓
(แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๓)